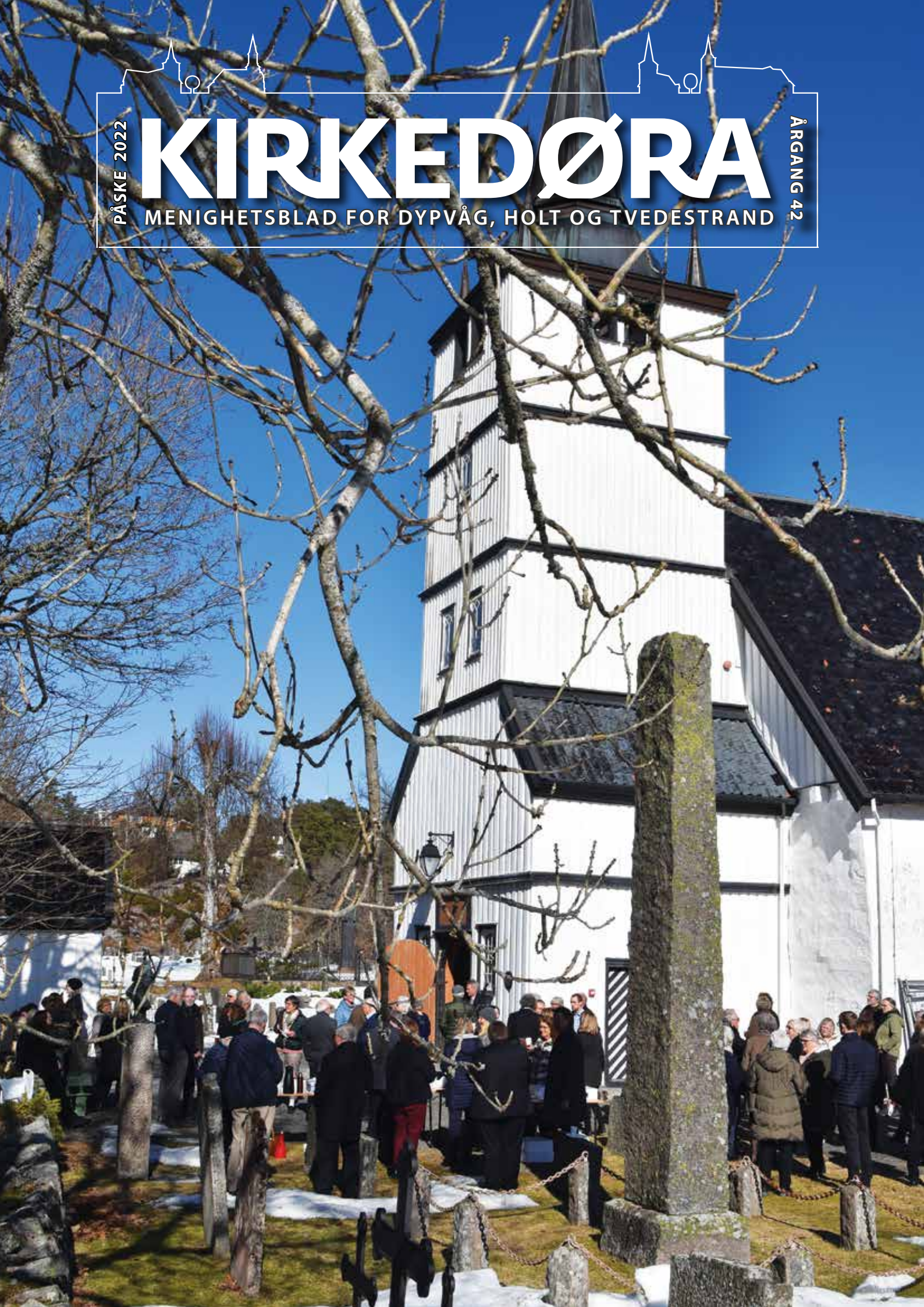

PÅSKE 2022

KIRKEDØRA

MENIGHETSBLAD FOR DYPVÅG, HOLT OG TVEDESTRAND

ÅRGANG 42

KIRKEKONTORET

FOR DYPVÅG, HOLT OG TVEDESTRAND

Adresse: Tjennaveien 35, 4900 Tvedestrand Epost: post@tvedestrand.kirken.no
Tlf: 37 19 96 93 / 37 19 96 94 / 37 19 96 95
Åpent: mandag - fredag 08.30 - 14.30 www.tvedestrand.kirken.no

BJØRN NOME

Sokneprest i Tvedestrand og
Dypvåg
Tlf: 3719 9525 / 469 05 549
bn@tvedestrand.kirken.no

ROBERT KNUDSEN

Ungdomsprest / sokneprest i
Holt
Tlf: 3719 9528 / 940 52 400
rk@tvedestrand.kirken.no

RAGNHILD EIKELAND FLOBERG

Prost
Tlf: 3719 9526 / 900 65 245
rf@tvedestrand.kirken.no

TORFINN BØ

Kirkeverge
Tlf: 3719 9694 / 920 69 866
torfinn@tvedestrand.kirken.no

VENKE VESTERVIK

Sekretær for prost / menighet
Tlf: 3719 9693
vve@tvedestrand.kirken.no

LINDA SEILSKJÆR FRYDENDAL

Saksbehandler
Tlf: 3719 9695
post@tvedestrand.kirken.no

SISSEL ANDREASSEN

Trosoppl.koordinator
Tlf: 3719 9572 / 945 21 979
ssa@tvedestrand.kirken.no

JORUNN MYRE

Kantor
Tlf: 3719 9527 / 908 77 081
jorunn.myre@tvedestrand.kirken.no

TORLEIF HAUGLAND

Leder i Fellestrådet
Tlf: 480 97 686
torleif.haugland@hotmail.com

HANS VAN DER MEIJDEN

Kantor
Tlf: 3719 9527 / 416 25 605
hvdm@tvedestrand.kirken.no

KNUT HOLT SANDBLOST

Leder Holt Menighetsråd
Kirketjener / kirkegårdsarbeider
Klokker / Tlf: 994 98 500
knsand@hotmail.com

ARVID Ø. LØKENBERG

Leder Dypvåg Menighetsråd
Kirketjener og klokker i Dypvåg
Tlf: 3716 6693 / 971 54 663
arvid.ovstedal.lokenberg@hellerdals.no

OLE ANDRÈ JOHNSEN

Leder Tvedestrand Menighetsråd
ole.andre.johnsen@tvedestrand-damli.vgs.no Tlf: 977 24 781

ARVID ANDERSEN

Kirkegårdsarbeider
Tlf: 906 95 979

JENS OVE KRISTIANSEN

Kirketjener i Tvedestrand
Tlf: 918 67 774

ANNE KLARA H. THORSEN

Klokker i Laget
Tlf: 3716 4220 / 957 52 241

KIRKEDØRA, KORT OG GODT

Utgiver: Menighetsrådene

Bankkonto: 2826 07 14173

STYRE FOR BLADET

Sven Inge Marcussen, Tlf. 915 36 444, Tvedestrand
Stian Holte, Tlf. 947 91 913, Holt
Marit K. S. Rørvik, Tlf. 924 28 844, Dypvåg.
- Ønsker du å annonsere i Kirkedøra, kontakt Marit.

REDAKSJONSLEDER

Gunn Marie Bording Tlf: 901 25 206
Epost: gunn.marie@bording.no

REDAKSJONGRUPPE

Jens Ove Kristiansen, Tlf.: 918 67 774 humer156@gmail.com; Pauline Wiik Knudsen, Tlf.:
414 44 454 tantepine@live.no; Arne Guddal,
Tlf: 404 06 720 arne.guddal@tvedestrand.kommune.no; Tor Sørli, Tlf: 413 29 509 torsor53@gmail.com; Sven Inge Marcussen, Tlf. 915 36 444
sveninge@reptec.no

Kirkedøra har et opplag på 2800, sommernummer 3500 da vi også leverer til sommergjestene.
Kirkedøra trykkes hos ATL Grafiske i Tvedestrand

**GUNN MARIE
BORDING**

Så går det mot
varmere tider igjen.
Selv om det enda kan være kalde
grader om natta og fare for is på
fuktige veier, om morgenen, er det
definitivt vår. Endelig!

Vi trenger varme nå. Både i kropp og
sjel. To år med pandemi har tatt på,
og vinteren startet tidlig.

Og så kom krigen. Russland mot
Ukraina. Vi skjønner ingen ting av det
her i vårt trygge lune rede, der diktatur
er et fremmedord vi har vansker med
å forstå dybden av. Hvordan kan et
land bare invadere et annet land og
si: «*Nå skal dere være under oss, dere
skal ikke selv få bestemme hvem dere
skal være venn eller fiender med og
barna deres skal lære vårt språk på
skolen. Vi smadrer hus og bygninger
og ødelegger byer med bomber og
granater inntil dere sier ja. Og at
mange, både barn og voksne dør i
angrepene bryr vi oss ikke om. Det er
jo deres egen skyld, siden dere ikke sier
ja til å overgi dere til oss.*

I Norge går diskusjonen i alle media
om hvor mange og på hvilke måter
vi skal ta imot alle flyktningene som
strømmer ut av Ukraina. De er jo
hvite og europeere som oss, vi kan
da ikke sette noen begrensninger for
antallet og de kan jo ikke bo i brakker
som afganerne da de kom i store
antall i 2015. De var jo mørkhudede
og asiater...?

Jesus gjorde ikke forskjell på noen.
Antagelig var han mørk i huden selv,
men han så ikke ned på hvite for det.
Han sa: «*La ALLE, - fra de er små
barn, - komme til meg og hindre dem
ikke, for Guds rike hører slike til.*»

FORSIDE

*20.mars i
strålende
sol, visitas-
gudstjeneste
og deilig
kirkekaffe
utenfor
Holt kirke,
kan det bli
bedre?*

BISKOPEN KOM - ENDELIG!

TEKST: TOR SØRLIE

FOTO: BJØRN NOME

Egentlig skulle bispevisitasen vært på våren i 2020, og allerede da hadde det gått langt forbi vanlig intervall. Men så kom coronaen. Ny dato ble satt seinhøstes 2021, men så ble det coronainnstramninger, - igjen. - Men **så** kom han endelig.

Det dreier seg om en tilsynsordning. Å ha erfaring med biskopers besøk er verdifullt, men det skaper nok likevel uro og spenning hos dem som sitter med ansvar for å ta ham imot. Det er mye som skal legges til rette. Ting gjør seg ikke selv, og en blir lett avhengig av innsats fra noen som har vært med på dette tidligere. Det er viktig å få lagt alt til rette for visitasen, og det teller mye at biskopen blir fornøyd med det han får oppleve.

Prost Ragnhild E Floberg skrev om denne visitasen i forrige nummer av Kirkedøra og avslørte en liten usikkerhet rundt hvordan biskopen ville

bedømme forholdene hos oss. Men denne formen for tilsyn er litt annerledes enn kjøttkontroll eller andre av Mattilsynets vurderinger. Det legges vekt på å skape god kontakt og opplevelse av ekte gjensidighet.

I denne henseende kan vi selvfølgelig prise oss lykkelige over at det var Stein Reinertsen som kom til oss. Han formidlet varme og interesse for oss. Han så oss og bekreftet oss uten den minste snev av kald evaluering. Og vi er blitt sittende tilbake med en sterk opplevelse av at - «Ja, men dette er vår mann!» Det er bra for oss og, kanskje enda viktigere, det er bra for Kirken, Dnk!

Biskopen satt stor pris på klutene han fikk da han besøkte Lisand under visitasen.

Visitasen nådde fram til mange mennesker i Tvedestrand ved møter på forskjellig hold i kommunen. Den gjorde oss lystne på mer kontakt med den kirkelige ledelsen på Agder. Det trenger vi når Kirken nå er selvstendig. I tillegg trenger vi det med utfordringene og usikkerheten både med tilknytning til pandemi og til krig i Ukraina. Vi kan ta til ettertanke at denne påskeutgaven av menighetsbladet vier mindre spalteplass til påsken enn til biskopens besøk hos oss.

På gjensyn og velkommen tilbake!

SPOR ETTER SÅRENDE ORD

DET VAR EN GANG EN GUTT SOM OFTE KRANGLER MED SØSKNENE SINE. FAREN HANS GA HAM EN HAMMER OG EN PAKKE SPIKER. HVER GANG GUTTEN BLE SINT OG VILLE KRANGLE, SKULLE HAN HELLER BANKE INN EN SPIKER I STAKITTGJERDET BAK HUSET.

DEN FØRSTE DAGEN SLO GUTTEN TRETTI SPIKER I STAKITTET. ETTER HVERT SOM DAGENE GIKK, MINKET ANTALLET SPIKER SOM GUTTEN MÅTTE SLÅ INN I GJERDET. HAN FANT ETTER HVERT UT AT DET VAR ENKLERE Å LA VÆRE Å BLI SINT ENN

Å SLÅ SPIKER I GJERDET. ENDELIG KOM DAGEN DA GUTTEN OVERHODE IKKE Lenger VILLE SLIPPE UT SINNET MOT ANDRE.

DET FORTALTE HAN TIL FAREN SIN SOM NÅ GA HAM ET NYTT RÅD: FOR HVER DAG HAN IKKE BEGYNTE Å KRANGLE MED ANDRE, SKULLE HAN TREKKE EN SPIKER UT IGJEN AV STAKITTET.

IGJEN FORLØP FLERE DAGER, OG TIL SLUTT KUNNE GUTTEN FORTELLE FAREN SIN AT HAN IKKE HADDE FLERE SPIKER IGJEN Å TREKKE UT.

FAREN FULGTE SØNNEN TIL GJERDET OG SA SÅ:

- «DET DER HAR DU GJORT BRA, GUTTEN MIN. JEG ER VELDIG STOLT AV DEG. MEN SE PÅ ALLE HULLENE I STAKITTET. DETTE GJERDET ER IKKE Lenger HVA DET EN GANG VAR. TENK PÅ DET NESTE GANG DU HAR LYST TIL Å SI NOE TIL EN ANNEN I SINNE. ORDENE DINE KAN ETTERLATE ARR SLIK SPIKERNE HAR ETTERLATT SEG SPOR I STAKITTET. OGSÅ NÅR DU SIER AT DU ER LEI FOR DET, ER SÅRET DER LIKEVEL.»

Visitaforedrag ved bispevisitasen i Tvedestrand 15. – 20.mars

«KJÆRE MENIGHETER!»

Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

Det har vært en glede å være sammen med dere denne visitasuken. Vi har vært igjen-
nom et innholdsrikt og spennende visitasprogram, og jeg har blitt enda bedre kjent med menighetsrådene, ansatte og frivillige. Det har vært en stor berikelse, og jeg ser tilbake på denne uken med takknemlighet. Takknemlighet for alt som skjer, for alle som finner sin plass i menighetene, for at dere vekker og nærer det kristelige liv i soknene.

FORBEREDELSE

Det ligger mye planlegging bak en visitasuke. Prost Ragnhild Eikeland Floberg har ledet prosessen på en god måte sammen med ansatte og menighetsråd. Hun har gjennomført kontorvisitas, og rådgivere på bispedømmekontoret har utarbeidet en rapport om kirkebyggene. Men først og fremst har dere lokalt laget et imponerende program som viser bredden i menighetslivet og kontaktpunktene ut i lokalsamfunnene.

Selve visitasuken startet med en fin

morgensamling i vakre Holt kirke, før jeg møtte staben og noen fra menighetsrådene til en praktisk gjennomgang av visitasuken. Da fikk jeg også høre om storsatsingen deres Super-søndag – en fin måte å tenke rundt gudstjenestene på. Ved å samle ressursene på den måten ved å alternere mellom de ulike kirkene, oppnår dere flere ting: Dere bygger ned barrierer mellom å besøke hverandres kirker, og dere får til gudstjenester med stort oppmøte.

STAB, MENIGHETSRÅD, FELLESRÅD

Jeg har møtt både ansatte, menighetsråd og fellesråd denne uken, og jeg må si: For noen flotte folk! Her er det mange fine ressurser. Dere stiller opp og gjør en betydelig innsats i rådene for å drive menighetenes arbeid, og dere viser et stort engasjement for det som er deres ansvarsområder.

Sammen med de ansatte sørger dere for tre svært veldrevne menigheter. Her er det orden på det meste!

Når det gjelder staben, er det usedvanlig flinke ansatte dere har. De utfyller hverandre på en god måte, og det er mye latter som vitner om høy trivsel. Jeg tror sjelden jeg har sett en stab som så tydelig gir uttrykk for at de trives sammen, er trygge på hverandre – og stiller opp for hverandre.

Dere er også så heldige at dere har et flott menighetsblad, Kirkedøra,

med en god redaksjon. Menighetsbladet leses også på mitt kontor, men viktigst er at det når ut til mange husstander i Tvedestrand – og dere kan være sikre på at det blir godt lest!

SKOLE OG KOMMUNE

I løpet av uken besøkte jeg både det som må være bispedømmets flotteste skole, nemlig Tvedestrand videregående skole, med nydelig lunsj, omvisning ved fungerende rektor Turid Tveit – og jeg møtte 3.klasse allmenn. På Lyngmyr ungdomsskole møtte jeg både 8.klasse og 10.klasse. Alle steder stilte elevene gode spørsmål som viste et fint refleksjonsnivå.

Det gjorde også elevene på Risøya folkehøyskole, som jeg fikk gleden av å besøke på en morgensamling.

Jeg møter alltid kommunens ledelse når jeg er på visitas. Vi hadde møte og lunsj med ordfører Marianne Landås, kommunedirektør Jarle Bjørn Hanken og politisk representant i kirkelig fellesråd Yngve Monrad på Næs jernverksmuseum. Det er viktig å ha en god relasjon mellom kirke og kommune, fordi vi er så avhengige av hverandre. Kommunens ansatte klarer ikke å utføre alle sine lovpålagte oppgaver med ansatte alene, men er avhengig av at det frivillige også stiller opp. Dette snakket vi om, men også hvor viktig det er at kirken blir regnet med i kommunens planer. «Skriv oss inn i kommunens planer» var mitt budskap, og jeg

Biskopen møter alltid kommunens ledelse, her med ordfører Marianne Landås.

Biskopen var med på morgensamling på Risøya.

Knut Aall fortalte om jernverkets historie.

Bedriftbesøk på Næs Jernverksmuseum. Fra høyre ser vi, med ryggen til, sokneprest Bjørn Nome, Jernverkseier Knut Aall, biskop Stein Reinertsen, ordfører Marianne Landås, kirkefag- sjef hos biskopen, Trine H. Syvertsen, kirkeverge Torfinn Bø og leder i felles- rådet/ leder i Dypvåg menighetsråd Torleif Haugland.

registrerte at kommunedirektøren tok meg på ordet og skrev inn i sin store protokoll.

Kommunen har vært raus med midler til restaurering og vedlikehold av kirkene – som for eksempel arbeidet med Holt kirke som pågår. Med fire flotte kirker som dere har, så krever det en god del vedlikehold. Kirkevergene har gjort en god jobb, nå sist ved Torfinn Bø.

Strannasenteret har jeg også vært på, med en fin samtale med ledelsen der samt leder av eldrerådet. Vi snakket om retten til trosutøvelse i alle livets faser; noe det er tydelig at de ansatte der opptatt av å ivareta på en god måte. Sokneprest Bjørn Nome har tidligere hatt samtaler med dem om dette, og det var et ønske om å fortsette med det.

Tid til å delta på seniortreff ble det også – og der var det stort oppmøte.

Biskopen er glad i å lese og gledet seg over en spennende samtale med biblioteksjef Peter Svalheim på biblioteket. Og hos Per Jørg Johnsen i Ex Libris Antikvariat fikk han med seg nytt lesestoff hjem....

BEDRIFTSBESØK

Jeg er gjerne på bedriftsbesøk når jeg er på visitas. Lokale bedrifter er en viktig del av kommunen – og dermed også kirken; å se noen av de arbeidsplassene som betyr noe for stedet. Jeg fikk besøke både Lisand og Næs jernverksmuseum, med omvisning begge steder.

En annen viktig bedrift i Tvedestrand er Tvedestrandsposten. Det var fint å møte redaktør Marianne Drivdal og høre om engasjementet for en lokalavis som oppleves å treffe sitt publikum. Det er også gledelig å høre at her er det god kontakt mellom menigheter og lokalavis, og at avisen gjerne dekker aktuelle saker fra menighetene.

I Bokbyen var jeg innom Ex Libris Antikvariat og Per Jørg Johnsen for en rask omvisning. Kanskje var det like greit at det ikke ble mer enn en

rask visitt, for jeg er nok over gjennomsnittet glad i å lese – og her var det mange spennende skatter. På biblioteket fikk jeg møte biblioteksjef Peter Svalheim til en spennende samtale med tema «mitt liv som leser». Det var et hyggelig innslag for meg – håper det også var det for tilhørerne!

DIAKONI

Dere er velsignet med et stort diakoniutvalg som gjør mange ting i det stille. Dere har en god og svært praktisk diakoniplan, og det er god grunn til å applaudere den innsatsen dere legger ned på dette området – enten det er i kontakt med sørgende, ensomme, eller andre grupper som har behov for omsorg.

Fortsettes neste side...

Biskopen besøkte alle fire kirkene i kommunen. Her i Laget kirke under en kveldssamling.

...fortsettelse fra forrige side.:

GUDSTJENESTELIV OG KIRKEBYGG

Kirkens medlemsundersøkelse viser at et stort flertall av våre medlemmer fremhever kirkebyggenes sentrale betydning. De er viktige signalbygg for langt flere enn dem som går ofte på gudstjeneste. Dere er velsignet med fire flotte kirker i Tvedestrand, som krever en del vedlikehold. Dette har dere vært flinke til!

Dere har to dyktige kantorer som vet å verdsette og ta vare på orglene – men som også evner å trekke inn frivillige ressurser i menighetens musikalske liv.

Jorunn Myre, rett etter at hun ble innsatt som ny kantor i menighetene i Tvedestrand, to dager før bispevisitasen startet

TROSOPPLÆRING

Alle menigheter skal ha en trosopplæringsplan godkjent av meg. Det er viktig at den er mer enn et stykke papir; en levende plan som gir et trosopplæringsstilbud til aldersgruppen 0 – 18 år. Jeg har møtt et stort og svært engasjert trosopplæringsutvalg som med trosopplæringskoordinator Sissel Andreassen i spissen fortalte og viste bilder fra alt det flotte som skjer i Tvedestrand. Det er kreativt og faglig dyktig utført – og de barna som får være med på dette er utrolig heldige! Jeg er veldig imponert.

Ett av tiltakene er LOL for ungdomsledere som går i 10.klasse. Disse fikk jeg møte, og det var en stor og fin gjeng som er sammen med ungdomsprest Robert Knudsen og lærer å lede.

FRIVILLIGHET

Gjennom hele visitasuken har et gjennomgangstema vært frivillighet. I nettopp frivillighetsåret 2022 er dette et naturlig tema, men også fordi frivillighet er en bærebjelke i menighetens arbeid. Menighetens ansatte har et ansvar for at deres arbeid utløser frivillighet. Frivillig arbeid har en egenverdi for den frivillige, og det gjør noe for den man er frivillig for eller med. Dette snakket jeg med dere i menighetsrådene om, det var tema i møte med kommunen, og det var ikke minst flott at noe av det siste jeg fikk være med på denne uken var en frivilligfest for alle menighetene. Festen startet i Dypvåg kirke med en fantastisk orgelkonsert av kantor Hans van der Meijden, godt assistert av den nye kantoren Jorunn Myre. Så gikk turen videre til Risøya folkehøgskole for videre program.

UTFORDRINGER OG VEIEN VIDERE

En visitas er ikke over når jeg drar, på en måte er det nå det begynner. Alt forarbeidet, møtene og samtalene peker ut en retning for veien videre. En retning for arbeidet med å vekke og nære det kristne liv menigheten. Jeg har derfor behov både for å bekrefte alt dere får til og oppmuntre til videre arbeid.

- Dere får til svært mye! Fortsett det gode arbeidet dere allerede gjør. Fortsett med å ta vare på de frivillige.
- Diakoni: Planen dere har er god og konkret. Fortsett slik! Jobb videre med planene dere har om samarbeid med Kirkens Bymisjon, og diakonstillingen. Dersom dere har behov for hjelp til å se på detaljer når det gjelder diakonstillingen, kan dere kontakte diakonirådgiver i bispedømmet.
- Trosopplæring og gudstjenester: Fortsett slik dere allerede gjør, med å gi et svært godt tilbud til barn og unge. Arbeidet med Supersøndag heier jeg på.
- Givertjeneste: Dere har allerede en givertjeneste på plass. Sørg for at denne opprettholdes, og gjerne med mål om at den økes.
- Det er gledelig å se det fine

På Frivilligfesten fikk Rolf Siljedal som en av mange frivillige, takk av leder i fellesrådet, Torleif Haugland.

samarbeidet dere har mellom soknene.

- Kirke-skolesamarbeid kan være noe mer krevende med en desentralisert skolestruktur. Når den nye barneskolen står ferdig i 2023 vil dette forhåpentligvis gi nye muligheter som jeg håper dere vil utnytte og får laget en ny plan for samarbeidet mellom kirken og skolen.
- Fortsett med de gode samtalene med de ansatte på Strannasenteret om tro i livets siste fase.
- Fortsett med den gode dialogen med kommunen, og vis kommunen hva dere som menigheter har å tilby av frivillig arbeid innen blant annet diakoni.

AVSLUTNING

Jeg drar fra visitasen i Tvedestrand fylt med takk, og jeg hilser dere med Paulus sine ord til menigheten i Tessaloniki: Vi takker alltid Gud for dere alle når vi husker på dere i våre bønner. For vår Gud og Fars ansikt husker vi stadig på hvordan dere er virksomme i tro, arbeider i kjærlighet og holder ut i håp til vår Herre Jesus Kristus.

Agder og Telemark bispestol
20.3.2022

Stein Reinertsen, biskop

Så var siste dagen for biskopens visitas kommet...

Mange hadde savnet bispekåpa, men nå var den endelig på. Det var en stor prosesjon som fulgte bak klokker Knut Holt Sandbløst da visitasgudstjenesten startet søndag 21. mars i Holt kirke. Det var tekstlesere fra alle de tre menighetene, vår nye kantor Jorunn Myre, (Hans v.d. Meijden satt på orgelkrakken), kantor i Fjære kirke, Fjære kantori, Agder kammerkor, Viatoribus Ensemble fra Sveits, fire ungdomsledere, sokneprestene Bjørn Nome og Robert Knutsen, og til sist, biskop Stein Reinertsen.

Det ble på alle måter en flott gudstjeneste med alle de ovennevnte i virksomhet, med liturgi, tekster fra og utlegging av bibelske tekster, flotte salmer å synge og vakker sang og instrumental musikk framført av solister og kor, de tre kantorene og ikke minst ensemblet fra Sveits med sine helt spesielle instrumenter. Biskopen leste til sist sitt visitasforedrag (se s. 5-7) og etterpå var det kirkecaffe på kirkebakken, i strålende solskinn.

Biskop til Telemark og Agder bispedømme, Stein Reinertsen, er en liketil og imøtekommende mann som liker å komme i snakk med mennesker når han er på visitas og ellers. Her i samtale med Knut Aall.

LIV FOR VERDEN

BEARBEIDET FOR **KIRKEDØRA** AV TOR SØRLIE

Bibelens skapelsesberetning fremstiller oss mennesker som sultne vesen. Og hele verden beskrives som næring for oss. Vi må innta verden i kroppen vår og slik gjøre verden til en bestanddel av oss selv. Slik er vi det vi spiser ved inkarnering. **«De skal spise og drikke ved mitt bord i mitt rike,»** leser vi i Luk 22,30.

HVA SLAGS LIV ER SÅ DRIVKRAFTEN, OPPHAVET OG MÅLET TIL DET KRISTNE OPPDRAGET?

For mange dreier dette seg om et religiøst liv. Det eksisterer utenfor den sekulære verden og livet der.

Når vi mennesker er forkomne og forvirret i støyen, strømmen og frustrasjonene i tilværelsen, blir det lettere for oss å åpne seg for et liv som bugner av åndelig føde. Denne skal hjelpe oss til en indre ro og til å mestre det sekulære livet, akseptere prøvelser, føre et sunnere og mer målrettet liv og beholde smilet på en dypt religiøs måte.

MISJONEN ER Å GJØRE FOLK RELIGIØSE.

Det religiøse livet gjør det sekulære

livet mindre relevant og reduserer dets betydning til en øvelse i tålmodighet og fromhet.

I dag har vi kommet langt vekk fra den enkle optimismen og euforien i «den sosiale evangeliseringsbevegelsen».

Den grunnleggende troen på kristendommen i form av handling har holdt seg intakt og utløst nye krefter. Men slik kan kristendommens grep på verden også se ut til å ha blitt svekket. Den må vinne verden tilbake.

Misjonen er å hjelpe den som har gått seg vill, til å gjenfinne livet. Det spisende og drikkende menneske blir nesten tatt for alvorlig som objekt for kristen handling. Vi kalles stadig til omvendelse fra å bruke for mye tid på kontemplasjon og bønn, i stillhet og i gudstjeneste, til heller å bruke mer krefter på sosiale, politiske, økonomiske, rasemessige og andre temaer i det virkelige livet.

HVA ER SÅ DET ENDELIGE MÅLET FOR ALLE GJØREMÅL OG HANDLINGER? HVA ER INNHOLDET I DET EVIGE LIV?

Handling har i og for seg ikke avgjørende betydning. Det gjør ingen forskjell om vi gjør livet åndelig eller

religionen verdslig. Det som Gud ga sin sønn for, det ekte livet for verden, kan slik se ut til å henge nokså håpløst utenfor rekkevidden vår.

«MENNESKET ER DÈT DET SPISER» ER NOE VI KAN LESE UT AV BIBELENS BEGYNNELSE.

Maten og verden er gitt oss av Gud og til samfunn med Gud. Alt som finnes er Guds gaver til oss. De finnes for å gjøre Gud kjent for oss mennesker og for å gjøre livet vårt til et samfunn med Gud. Det er guddommelig kjærlighet omgjort til føde og liv for oss. Skaperverket er tegnet på Guds nærvær og verktøyet for det, og vitnesbyrd om visdom, kjærlighet og åpenbaring.

Mennesket er alene om å kunne velsigne og takke Gud for livet og om å gi tilsvaret til Gud. Det var Adam som ga dyrene navn. Å gi navn er å vise meningen og verdien som Gud ga dyrene, for å gjenkjenne dem som gaver fra Gud, med deres plass og funksjon i verden.

Å velsigne Gud er selve livsveien. Det er å velsigne Gud i gjengjeld og å takke ham. Vi kjenner oss i meningen bak tørst og sult. Og vi kan sees som prester i universet, med det kosmiske sakrament.

«LA OSS TAKKE OG BE»

VI TAKKER FOR:

- Takk for at vi får bo i et fritt og fredelig land
- Takk for at det går mot vår og at pandemien har kommet under kontroll slik at vi igjen kan leve et tilnærmet normalt sosialt liv.
- Takk Gud for din kjærlighet, for at du *er* kjærlighet og for at vi får bringe den videre til alt levende her på jorden.

VI BER FOR:

- Vi ber for Ukraina og alle som er rammet av krigen der.
- Vi ber for Putin, at han må se den store lidelse som krigen mellom Russland og Ukraina medfører og at han må «våkne opp» og gjøre en slutt på den.
- Vi ber for verdens ledere at de ikke må glemme situasjonen til de som lever i krig og uro andre steder i verden.
- Vi ber om at Taliban må snu slik at jentene i Afghanistan kan få skolegang og utdanning på lik linje med guttene.
- Hjelp oss til å være takknemlige for alt det du har gitt oss og som vi har så lett for å ta som en selvfølge!
- Hjelp oss Gud til å bringe din kjærlighet videre.

Det er ikke tilfeldig at Syn-
defallet dreide seg om å spise
forbuden frukt. Og den maten
ble spist i ensomhet.

DEN ALTOMFATTENDE SEKULARISMEN FORSØKER Å KAPRE VERDEN OG TREKKE DEN VEKK FRA GUD.

Mennesker spiller en rolle
i verden som likevel stadig
utvikler seg i retning samfunn
med Gud. Slik kan den erstatte
kontakten med verden og gi
liv i gave.

Kristendommen har godtatt at
sekularismen forsøker å kapre
verden. Hvis vi ser verden
som et mål i seg selv, blir alt
til en verden i seg selv, og
slik mister alt sin egenverdi.
Mening finnes da bare i Gud.
Bare som sakrament av Guds
nærvær er verden menings-
bærende. Og vi går glipp
av det eukaristiske livet (jfr
takksigelsesbønn ved nattver-
den og gudstjenestens høyde-
punkt), for Adam førte hele
verden ut i mørke.

I vårt perspektiv er ikke arve-
synden at vi har vært ulydige
mot Gud, men at vi sluttet
å lengte etter ham og ham
alene, at vi sluttet å se at hele
livet er avhengig av verden
som et sakrament i samfunn
med Gud.

FALLET ER AT VI GJORDE VERDEN MATERIELL ISTEDENFOR Å OMGJØRE DEN TIL LIV I GUD, FYLT MED MENING OG ÅND.

Det kristne evangeliet
er at Gud ikke forlater
oss mennesker i eksilet
vårt og i en tilstand av
forvirret lengsel. I vår

frihet har vi strevd og
søkt etter svar på den
mystiske lengselen vi har
båret i oss. Der vi famlet
oss fram mot Paradis,
sendte Gud lyset. Det
gjorde han for å fullføre
det han så for seg allerede
fra begynnelsen.

*Sol og himmel møter hav og jord slik Gud møter
mennesket...*
Foto: R.M.Haugland

Og lyset var Guds sønn. Gud
hadde lovet ham til mennes-
kene. Han er sannheten om
både Gud og mennesket og
gir en forsmak på inkarna-
sjonen i alle sannheter som
er mer ufullstendige. Kristus
er til stede i alle som søker
sannhet.

JESUS HAR INNVIET ET NYTT LIV, IKKE EN NY RELIGION.

I Joh 4, 19-23 viste den sama-
ritanske kvinnen ved brønnen
på fjellet til at folk nå anså
Jerusalem som riktig sted for
bønn. Da svarte Jesus at folk en
tid skulle be til Faderen verken
fra fjellet eller fra Jerusalem,
men likevel i ånd og sannhet.
Slik tilbedelse ville Herren ha.
Religionen trengs når det står
en mur mellom Gud og oss
mennesker. Jesus har revet
denne muren.

Den friheten fra religion, som
den første kirken hadde, fikk
hedningene til å beskyldre
de kristne for ateisme. Men
mystikk og mysterier, templer
og hellige steder var unødven-
dig. Vissheten om at Jesus var
med dem, var grunnleggende
for de kristne. Han var svaret
på all menneskelig søken etter
Gud. Slik ble det tapte kristne
livet gjenopprettet.

De viktige tingene i livet

En dag holdt en tidseffektiv-
seringsekspert en forelesning
for en gruppe økonomistudi-
enter. Han satte en fem liter
stor vase på bordet foran seg.
Så la han et antall nevestore
steiner forsiktig i vasen – en
etter en. Da den var full til
topps, spurte han studentene
om vasen nå var full. Og de
svarte unisont: - «Ja.»

Han pirket litt videre:
- «Virkelig?» - Deretter grep
han under bordet og hentet
fram et spann med kiselstein.
Så helte han en del av dem i
vasen og ristet den forsiktig

slik at kiselsteinene kunne
legge seg i mellomrommet
mellom de store steinene. Da
spurte han gruppen på nytt: -
«Er krukken full nå da?»

Nå var gruppen blitt litt mer
forsiktig og svarte: - «Sann-
synligvis ikke!»

- «Bra!» svarte han.

Nok en gang grep han
under bordet og hentet
fram et spann med sand. Denne
helte han i vasen, som han så
ristet. Igjen fant den fine sanden veien

til tomrom mellom de store
steinene og kiselsteinene.
Dernest spurte han igjen: -
«Er vasen full nå da?»

- «Nei!» ropte gruppen.

Da tok han en krukke fylt
med vann og helte det i vasen
til den var fylt til randen. Så
spurte han gruppen: «Hva
er meningen med dette
eksperimentet?»

En deltager i gruppen
trodde han visste det: -
«Det betyr at uansett hvor
full avtaleboka mi er, så er
det mulig å skubbe til plass
for enda en avtale.»

- «Nei,» svarte tidseffekt-
ivitetseksperten, «det er ikke
poenget. Moralene med denne
øvelsen er at vis du ikke først
begynner å fylle vasen med
de store steinene, kan du ikke
få mer inn i den senere.»

- «Hva er de store steinene
i livet deres? - Mennesker
dere er glad i, hobbyer eller
noe annet? - Hvis dere først
begynner med de uviktige
tingene, fyller dere livene
deres med små ting og
befatter dere aldri med
saker som betyr noe. Og
dere får aldri tid til store,
viktige og verdifulle ting.»

TEKST: TORFINN BØ, KIRKEVERGE
BILDER : TORFINN BØ / GMB

NYTT FRA KIRKEVERGEN

DIAKON/DIAKONMEDARBEIDER

Like over nyttår lyse fellesrådet ut den nyopprettede 20 % stillingen som diakon/diakonmedarbeider. Ved søknadsfristens utløp var det dessverre ingen som hadde søkt. Vi har bestemt å avvente ny utlysning inntil videre. Diakoniutvalget er oppfordret til å planlegge kurs for frivillige diakonmedarbeidere med eksterne kursholdere.

NY KANTOR

Jorunn Myre begynte som kontor i 100 % stilling fra 1. mars. Vi er svært glad for å ha fått henne til Tvedestrand og ser fram til et godt og langt samarbeide med henne.

Fra samme dato gikk kontor Hans van der Meijden ned i 40 % stilling og han vil ha den stillingsstørrelsen fram til han går av med pensjon ved fylte 72 år.

TVEDESTRAND KIRKE

Det har skjedd flere endringer i Tvedestrand kirke siden sist. Benkene på galleriet til høyre for orgelet er fjernet. En av disse er satt ned helt bakerst i kirkestua i Tvedestrand kirke. Er stort skap som stod i kirkestua er flyttet opp på galleriet. Det samme er skapet med lydutstyret. Barnemøblene er malt og en ny hylle er snekret. En stor takk til Knut Holt Sandblost, Arvid Andersen og Sissel Andreassen som sammen har stått for dette.

BRANNALARM OG NØDLYS

I Tvedestrand kirke og Laget kirke er det nå blitt installert brannalarm og nødlys. Nødlyset tenner dersom strømmen skulle gå eller brannalarmen utløses.

ÅRETS BUDSJETT

Budsjettet til fellesrådet for 2022 er nå vedtatt. Det er et veldig stramt budsjett, da driftstilskuddet fra kommunen ikke kompenseres for verken lønnsvekst eller prisvekst. Dersom strømprisen blir vedvarende høy, blir det svært vanskelig for fellesrådet og holde driften innenfor budsjett.

Tårnet i Dypvåg skal endelig males.

TILSTANDSRAPPORT SKAL UTREDES

Kommunen har gitt tilskudd til at fellesrådet kan få utarbeidet en grundig tilstandsrapport for Tvedestrand kirke med tilhørende kostnadsanslag for nødvendige utbedringer. Tilstandsvurderingen vil etter planen foreligge for sommeren.

TÅRNET I DYPVÅG SKAL MALES

Fellesrådet har også vedtatt å male tårnet på Dypvåg kirke i sommer. Vi har ikke fått tilskudd fra kommunen til maling av kirken, så vi får tatt hele kirken nå, dessverre. Men vi maler det som er mest prekært i år og finansier det med fondsmidler.

Barnemøblene i kirkestua i Tvedestrand kirke har fått et nytt tilbehør i form av ei hylle og hele møblementet er malt i lekre pastellfarger.

www.fjordsenteret.com

Ta turen til Sagesund for en båtprat

SALG AV BÅTER-OPPLAG-BRUKTE BÅTER-
ARKSTED-MOTORER-DELER-MARINA-KIOSK-

FJORDSENTERET

SAGESUND, 4900 TVEDESTRAND / 415 31 212

BILGLASS

Vi skifter og reparerer
bilglass. Kr. 0 i egen andel
ved reparasjon.

Vi ordner skademelding

AMTMANNSSVINGEN

MOTORSENTER

Bergsmyrveien 41, 4900 TVEDESTRAND - Tlf. 37 19 68 00

www.amtmannsvingen.com

JORUNN MYRE, ET FYRVERKERI AV EN KANTOR

TEKST: TOR SØRLIE
FOTO: GUNN MARIE BORDING

På «**Supersøndag**» 13. mars i en nesten fullsatt Dypvåg kirke, ble Jorunn Myre innsatt som kantor i Tvedestrand. Allerede i flere uker hadde hun da vært i gang og gjort seg kjent med de lokale forholdene hos oss, med tre menigheter og fire kirker – med hver sin akustikk og hver sitt orgel.

Vi får en prat med Jorunn rett etter gudstjenesten i Dypvåg. Det er lett å kjenne at hun liker kontakt. Hun snakker uanstrengt, kan holde tråden i flere temaer samtidig, er lyttende og interessert under samtalen.

Hun beskriver seg som «*vokst opp i butikk*» på Vegårshei og har «*stått i butikk*» i store deler av livet. Hun ble i tidlig alder engasjert av musikk og sang i lokalmenigheten. Som barn skal hun vakt forbauselse ved å erklære at hun ønsket «*å reise til Amerika og synge i halleluja-kor*».

Utdannelse har hun skaffet seg flere steder. I Kristiansand har hun både studert og arbeidet. Der befattet hun seg mye med dirigering av kor både i og utenfor kirkelig regi. I tillegg til musikk har hun studert kristendom og norsk. I Trondheim har hun skaffet seg ekstra musikkutdanning. Hun ble vigslert til kantor i 2020.

Hun har erfaring for at forventningene til en kantor er variert blant folk. Det

gir henne behov for å bli kjent med sine nye menigheter.

- «*Å lede fellessangen er noe av det viktigste for en kantor. Det ligger i stillingsbetegnelsen. For den latinske tittelen kantor betyr sanger*», sier Jorunn og fortsetter: «*Kirkesangen kan tilhjelpe av at kantor spiller tydelig. Og i tillegg er det fint å ha med forsangere.*»

Dette innebærer at kirkesangen har ganske ulike behov fra sted til sted.

- «*Folk er forskjellige*», sier Jorunn, og hun lar oss forstå at en kantor må lytte både til sangen og til samtale med menigheten for å identifisere hvilke behov for støtte som den lokale kirkesangen har. «*Det er ikke mulig for en kantor å holde seg med favorittmusikk*», konstaterer hun.

Imidlertid er Jorunn Myre klar på at hun personlig liker gamle kirker. For der opplever hun at hun får en egen ro. Slik sett passer det henne antagelig at vi har to middelalderkirker i vår

kommune og at de to andre begge er over 100 år. På et spørsmål om det nye orgelet i Dypvåg, svarer hun klart at hun liker det både lydmessig og spilleteknisk.

Selv om musikk lett kan fylle hele tilværelsen, kan Jorunn også slappe av med andre ting. Hun liker å lese og i tillegg koser hun seg spesielt med sin lille bigeskjeft som kunsthåndverker. Her gjør hun seg bemerket gjennom å skape blant annet gammelt bestikk om til sølvsmykker.

På den annen side har hun erfart et behov for å lage seg ledige stunder og definere fritid for seg selv. Da kan det også være at hun dekker ønsket om hyttetur ved å legge den til sin egen kjeller hjemme.

Jorunn har glede av å lage mat og ser stor verdi i måltidsfellesskap.

«*Sjelen kan nyte Himmels mat*», sier hun.

ADVOKAT
OLE J. DEVOLD
MNA

Adr. Industriveien
4900 Tvedestrand
Tlf. 37 19 67 20
www.adv.ojd.no
ojdevold@online.no

SPAREBANKEN
SØR

Tlf. 09200

«SUPERSØNDAG» I DYPVÅG BLE VIRKELIG EN SUPER SØNDAG!

Menighetenes nye felles storsatsning, Supersøndag ble holdt i Dypvåg kirke søndag 14. mars. Etter to år med korona og strenge instruksjoner om avstander og antall deltagere, var det fantastisk å være midt blant nær 190 små og store og feire gudstjeneste.

Ei lita jente, Eva, ble døpt og ønsket velkommen inn i menigheten med sangen «Må Gud velsigne deg», slik det nå er tradisjon i de fleste kirkene i Tvedestrand. En fin gest til både dåpsbarn, søsken og foreldre. Jesus sa: «La de små barn komme til meg og hindre dem ikke...» og her var virkelig ikke dagens yngste deltager gjemt bort for hverken Gud eller menigheten.

Mathias Brochmann, her med gitaren, får være representant for de flotte konfirmantene som deltok under gudstjenesten.

- Konfrmantene fra alle tre menighetene var sterkt deltagende under hele gudstjenesten, både med bønn og liturgi og med dramatisering av dagens tekst, Den barmhjertige samaritan. Noen av dem var også med kantor Jorunn med flott traktering av fiolin, munnspill og gitar. ,

- Vår nye kantor, Jorunn Myre ble høytidlig innsatt som kantor i våre tre menigheter, Tvedestrand, Holt og Dypvåg, med både velsignelse med håndspåleggelse av begge sokneprestene, prosten og leder i Fellesrådet, Torleif Haugland, opplesning av innsettelsesbrevet fra biskopen og blomsteroverrekkelse. Hun er allerede i full gang med å hjelpe fram og fylle våre kirker med kraftig salmesang og er ivrig med å trekke inn både instrumental og sanglig støtte.

Gudstjenesten inneholdt også en «gjøre-del» der menigheten kunne gå til forskjellige «stasjoner» og henge fredsduer på et tre, skrive bønner, velge seg en Twist eller to og dele med noen og innta nattverden. Da vi kom til gudstjenesten hadde alle fått en loddsseddel og denne ble tilslutt i «gjøredelen» «trukket» med gevinst til flere. - Som alltid ble gudstjenesten avsluttet med Velsignelsen. Så kom kirkekaffen på bordet. En gudstjeneste god for både sjel og sinn!

TROS- OPPLÆRING VÅREN 2022

Dette skjer:

PÅSKEVANDRING FOR BARNEHAGEN

I forkant av påsken inviterer vi alle barnehagene til påskevandring i den fine Påkehagen rundt Tvedestrand kirke. Kirkens stab stiller i flotte kostymer og er med å fortelle og formidle påskens ulike dager og innhold gjennom en vandring mellom ulike tablåer.

«HIPP HURRA!»

Dette er et tiltak for alle som fyller 7 år. Kirken inviterer barna med familie til feiring av kirkens bursdag. Tema er pinsen, Den Hellige Ånd og kirkens opprinnelse. Vi har også morsomme leker, synger bursdagssang og har fisking fra prekestolen. Velkommen til alle som fyller 7 år i år sammen med store og små i familien. Innbydelse kommer i posten i god tid før pinsen.

TÅRNAGENTER

Her kalles alle agenter til å være med og løse mysterium av ulike slag. Mystiske ting skjer i kirkene våre og agentene, med god hjelp av politiet, er med på å finne viktige ting som på mystisk vis er forsvunnet fra sine faste plasser i kirken. I 2021 måtte agentene finne dåpsfatet i Holt kirke og heldigvis! De fant det! Robert prest ble kjempeglad! Tenk om han ikke hadde hatt noe dåpsfat til søndagens barnedåp. Tårnagenthelgen er i år i Dypvåg kirke 21. og 22. juni. Innbydelse til alle 8 og 9 åringer kommer i posten.

SJØRØVERGUDSTJENESTE OG 6- ÅRSKLUBB

Alle som fyller 6 år i år får et skattekart i posten. Her gjelder det å finne stedet der store og små sjørøvere og pirater er samlet. Her er ekte kanoner og sjørøverskip og alle oppfordres til å stille opp i kostymer. Alle 6- åringer får utdelt 6- årsbok, som er en kjempefin barnebibel.

I forbindelse med utdeling av barnebibelen inviteres barna til å være med i 6- årsklubben. Denne klubben har fire samlinger, en i hver av våre kirker. På disse samlingene får vi kjennskap til fire av bibelens kjernefortellinger, synger litt samme og blir godt kjent med alle kirkene.

NY BESØKSREKORD PÅ «UNGDOMSKJERKA»

TEKST OG FOTO: STYRET FOR UNGDOMSKJERKA

Lørdag den 5. februar ble det satt ny besøksrekord på «Ungdomskjerka» da 63 tvedestrandsunngdommer samlet seg til en trivelig kveld med kino, pizza, spill, prat og andakt.

VELLYKKET KINOKVELD

Med åpen invitasjon til alle ungdommer der de fikk kinofilm og pizza for en femtilapp var grunnlaget lagt for en trivelig kveld med rekordstor oppslutning. Klokken halv åtte denne lørdagskvelden kveld ble det som føltes som halve kinosalen i Risør Kino inntatt av 63 høylytte og forventningsfulle tvedestrandsunngdommer som var samlet for å se den nye storfilmen fra Marvel; «Spiderman - No way home».

Kvelden fortsatte i lånte lokaler i Risør Frikirke med genial beliggenheten vis a vis kinoen. Her holdt ungdomsprest

En superfornøyd ungdomsprest tar en selfie når ungdommen rigger seg til i kinosalen. Bak ham står Arnfinn Evensen, hovedpastor i Songe og Gjerstad frikirke, som også stilte opp for å hjelpe til denne kvelden

Robert Knudsen andakt med utgangspunkt i det velkjente Spiderman-sitatet «Med stor makt, følger stort ansvar». Robert sa at selv om det ikke alltid føles slik, har hver enkelt av oss veldig stor makt når vi tar valg i hverdagen. Hvordan vi møter hverandre og hvordan vi behandler skaperverket. Hva vi velger å gjøre eller si, eller unnlate å gjøre eller si, preger både våre egne liv og livene til våre medmennesker til det bedre eller verre. Vi har altså alle makt til å gjøre verden til et lysere sted, og vi har mye å lære ved å holde oss tett til ham som erklarte: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord.» Barne- og ungdomsarbeider ved Songe Frikirke, Britt Camilla «Milla» Skrettingland, fortalte så om «Ungdomskjerka» og vårens aktiviteter.

Så ble det servert pizza, spilt biljard, fusball, airhockey og praten rundt bordene gikk lett. Mange tilbakemeldinger om at dette hadde vært en fin kveld!

ALLE ER VELKOMNE!

«Ungdomskjerka» er en kristen ungdomsklubb som drives i samarbeid mellom Den Norske Kirke, ved Holt, Dypvåg og Tvedestrand menigheter,

Songe og Gjerstad Frikirke og Normisjon i Holt. Vi møtes tre av fire lørdager, innholdet i kveldene varierer og det rulleres på ulike møtesteder i Tvedestrand kommune - både utendørs og innendørs. Det er alltid en andakt, mat, kiosk og en eller flere morsomme aktiviteter. Primus motor er et styre som består av ungdommer, samt voksne frivillige og ansatte. Både ungdomsarbeider Milla og ungdomsprest Robert fra Den Norske Kirke jobber med oppfølging av «Ungdomskjerka», de hadde følgende å si:

- Det var ungdommene i styret som denne gang ville ha kino og matservring, så da la vi bare til rette for at det skulle skje. Det er altså ungdommer selv som tenker ut og planlegger fine opplegg og morsomme aktiviteter for andre ungdommer, sier ungdomsarbeider Milla Skrettingland.

- Ja, vi har både kreative ungdommer og fenomenale voksne frivillige i styret. Denne gang har de tydelig truffet noe virkelig spennende med opplegget, for det ble satt altså satt ny besøksrekord. Det var skrekkelig moro at vi ble så mange og det er viktig å få frem at på våre treffpunkt er absolutt alle velkomne, konkluderer ungdomspresten.

PROGRAM FOR VÅREN:

NÅR	HVOR
26. mars, kl 19:00	Hallen på Mjåvann
2. april, kl 20:00	Frikirken på Songe
23. april, kl 19:30	Gymsalen på Songe
30. april, kl 20:00	Holt kirke, deretter Holt bedehus.
14. mai, kl 20:00	Frikirken på Songe
21. mai, kl 19:00	Hallen på Mjåvann
28. mai,	Frisbeegolf på Risøy
11. juni, kl 18:00	Sommer avslutning på Songe

Med forbehold om endringer – følg oss på instagram, snap og facebook.

POLITIKONTAKT MORTEN TOBIASSEN

TEKST: ROBERT KNUDSEN,
UNGDOMSPREST
FOTO: TVEDESTRANDSPOSTEN/
RAGNHILD E. FLOBERG

Ungdomspresten har fått den store æren og gleden av å skrive en fast spalte i Kirkedøra, hvor vi i hvert nytt nummer retter søkelyset mot en av dem som gjør en ekstra innsats for kommunens ungdommer. Enten gjennom jobb eller på frivillig basis. Det føltes da svært naturlig å begynne med Tvedestrand's egen politikontakt, Morten Tobiassen. Han representerer kanskje lovens lange arm, men mange kjenner ham nok heller for hans varme smil, gode humør og store hjerte for ungdom. Vi møter den blide politioverbetjenten på kirkekontoret – og er takknemlige for tiden hans, den er dyrebar og han har mye å gjøre.

- «Kan du ikke begynne med å fortelle våre lesere litt om deg selv – hvem er politikontakt Morten Tobiassen?»

- «Det kan jeg. Jeg er 47 år gammel og kommer fra Arendal, men jeg har en mor som kommer fra Sandøya. Derfor har jeg hatt mye av oppveksten min på Sandøya og i Tvedestrand forøvrig. Jeg er veldig glad i Tvedestrand. Tvedestrand er en veldig flott by og en flott kommune som har mye å by på, både naturmessig og menneskelig. Det er få ting i livet som er finere enn en båttur i Tvedestrandsskjærgården på en solskinsdag. Det bor også utrolig mange trivelige mennesker her. Jeg føler meg derfor ekstra heldig over å ha hatt mulighet til å jobbe i Tvedestrand siden jeg var student her i 1997. Jeg har lært å kjenne Tvedestrand, først gjennom mange gode kolleger og har med tiden selv også truffet og blitt kjent med veldig mange tvedestrandfolk gjennom

disse noen og tjue åra».

- «Hvordan oppleves det å være politiskontakt i Tvedestrand?»

- «Det er en veldig givende jobb, man får god kontakt med folk og treffer veldig mange. Det er veldig mange som engasjerer seg her i kommunen både gjennom arbeid og fritidsaktiviteter. Jeg er imponert over folk som jobber i kommunen, folk i næringslivet, lærere og frivillige engasjerte som virkelig bryr seg om Tvedestrand og alle de som bor i kommunen. Spesielt er det privilegium for meg å ha jobbet på samme sted i så mange år. Hvis jeg for eksempel treffer ungdommer nå, så vet jeg godt hvem som er foreldre og kanskje besteforeldre. Da er det lett å finne noe felles å prate om.»

- «Flott at du nevner dette med ungdommer. Hvilke møtepunkt har du med kommunenes ungdommer?»

- «Vi i politiet møter ungdommer på mange forskjellige arenaer. Jeg har noen helger sammen med Margrete Solvang som politikontakt i Risør og vi arbeider godt sammen. Da har vi patruljebil og driver oppsøkende arbeid i distriktet – vi stikker innom ulike arrangementer

som bilcross, håndballturneringer, LAN osv. Da ser vi at alt går greit for seg og blir en stund sammen med dem. Vi er også jevnlig inne på Tvedestrand Vide-regående og Lyngmyr ungdomsskole på forskjellige klassetrinn, holder foredrag og kurs for ungdommen. Og hvis barneskolene ønsker, så kommer vi innom der. Akkurat i dag skal jeg faktisk ha detektivkurs for barna på Songe skole.»

- «Jeg vet jo fra tidligere at vi to er hjertens enige i at vi har fantastisk flotte ungdommer i denne kommunen, men hvilke utfordringer tenker du at de står overfor?»

- «I Tvedestrand, som mange andre steder, er det mye bruk av sosiale medier som fort fører til press, som kroppspress, utestenging og å leve opp til urealistiske forventninger. Det er også noe bruk av rusmidler. Vi er som nevnt rundt på skolene og snakker nettopp om bruk av sosiale medier, kroppspress, trafikkregler, rus og mye mer. Vi har foredrag og kurs, hvor vi tar for oss mange temaer som er relevant for ungdommene våre. Vi utfordrer ungdommene til å reflektere og være bevisst på deres egne standpunkter og holdninger.»

- «Jeg har hørt fra flere hold at du er svært diplomatisk, tålmodig og forståelsesfull i saker som omhandler

**Politikontakt og ungdomsprest,
side om side.**

ungdom – hvorfor er du det?»

- «Dersom noe kan tas tak i på et tidlig tidspunkt, eller forebygges, så er det mer strategisk i det lange løp, enn å straffe flest mulig. Hvis det er et ungt menneske som på et tidlig tidspunkt kan gis en ny sjanse, og få nødvendig hjelp og finne støtte til å ta gode valg, så kan det bety en enorm forskjell.

Det gjelder også saker der det er flere parter. Der to unge mennesker er uenige, kan for eksempel konfliktråd være en veldig fin ting. Mekling kan føre til at de kan komme til enighet, finne gode løsninger i felleskap. Da behøver politiet ikke å straffe en av dem, for det kan føre til mer bitterhet.»

- «Hvilke råd har du til oss som kirke og meg som ungdomsprest?»

- «Det frivillige arbeidet og organiserte fritidstilbud er ofte det aller beste forebyggende arbeidet. Det å engasjere ungdommen med noe fornuftig, gjør at sjansen blir betydelig mindre for at det går galt. Hvis de er på en klubb, eller i en idrettshall, frem til de er 16-17 år så er det ofte betydelig bedre, enn hvis de slutter med aktiviteter når de er 13 og får for mye «fritid».

- «Og hva, om noe, kan vi få til sammen?»

- «Jeg vil gjerne at vi besøker ungdomsklubber og -foreninger sammen. Gjøre oss tilgjengelige. For mange kan en prat med politi eller ungdomspresten være veldig viktig. Vi kan også møtes jevnlig og veldig gjerne bruke hverandre som ressurspersoner.»

Og med det må vi la Morten gå, slik at de mange spente og forventningsfulle detektivene på Songe skole får den opplæringen de skal ha. Vi takker Morten Tobiassen for praten og også for den fenomenale jobben han gjør. Morten er veldig raus, engasjert og positiv og vi skjønner fort at han bare ønsker det beste for Tvedestrand og kommunens innbyggere.

Og det er heller ingen tvil, om at Morten Tobiassen har et stort hjerte for ungdom.

UNGDOMSPRESTEN STEIKER VAFLER PÅ FRITIDSKLUBBEN!

TEKST: KNUT HOLT SANDBLOST

FOTO: RICHARD GUNLEIKSEN OLSEN

Dersom du stikker innom Tvedestrand fritidsklubb vil du annenhver tirsdag bli møtt av en deilig duft av vafler når du kommer inn døra. Da er nemlig vår ungdomsprest Robert Knudsen på plass med vaffeljernet og steiker vafler til ungdommene. Vafler og tilbehør er selvfølgelig gratis. Kirkedøras utsending møter Robert på en tirsdag etter en ettermiddag med vaffelsteking til en liten prat.

- «Du er altså på Tvedestrand fritidsklubb annenhver tirsdag og steiker vafler til ungdommene. Hvordan har dette tilbudet blitt tatt imot?»

- «Ungdommen var nok litt skeptiske første gangen, men nå er det godt innarbeidet og de kan godt finne på å spise slik at jeg tømmer en boks med tre-fire liter vaffelrøre i løpet av et par timer. Jeg var først litt bekymret for at jeg ville gå klubbens kiosk litt i nærheten, men jeg er blitt forsikret om at det går veldig fint og at det fortsatt handles der også. Alt i alt oppleves dette som vellykket og jeg har blitt tatt umåtelig godt imot både av ungdommen og av de ansatte», sier Robert

- «Hvorfor akkurat vafler?»

- «Det har nok litt å gjøre med sjømannspresten i meg. Erfaringen fra den tiden er at man behøver ikke alltid si så mye, et vaffelhjerte og et smil kommuniserte veldig godt. Kan være vi går over på noen andre kulinariske opplevelser etter hvert, men foreløpig går det altså i vafler og ungdommene virker i utgangspunktet svært fornøyd med det», humrer Robert.

- «Lager du røre selv?»

«Her må jeg innrømme at jeg så langt har fått god hjelp av gode venner på kafe Go 'grisen. Jeg begynte jo med dette da det fortsatt var ganske strenge restriksjoner så da var det viktig for meg at røren ble produsert og kjøpt fra et profesjonelt kjøkken. Jeg hentet da røre i forseglet boks. Når jeg så skulle åpne og steke vaflene skjedde det med munnbind, hansker og andre hensyn til smittevern. Disse tiltakene er jo ikke gjeldende lenger, men tradisjonen med å stikke innom på tirsdag formiddag for å hente fersk røre på kafeen på Bergsmyr har vedvart.»

- «Hvordan opplever du at stemninga er på fritidsklubben?»

- «Den er veldig god. Det er ikke så mange ukene siden klubben satt ny besøksrekord med 40 stykker på en ettermiddag. Renathe Severinsen, som nå er leder på klubben, er et funn. Hun er utrolig positiv og imøtekomende. Det er for øvrig også Richard Gunleiksen Olsen som er medarbeider og fast inventar både på

tirsdagene og torsdagene. De to er et godt team og gjør virkelig fritidsklubben til et trygt samlingspunkt for ungdom midt i Tvedestrand sentrum. Jeg er imponert over dem og det de får til.

De drar i gang konkurranser, baker boller, lager festmiddager og gøyale ettermiddager på klubben. Før jul fikk jeg en småskremmende invitasjon til halloweenfest. Da hadde de pyntet hele lokalet med spindelev, edderkopper og flaggermus, de hadde samlet flotte premier fra lokalt næringsliv, forberedt en spennende quiz og laget skummel mat. Jeg merker at de vil ungdommene vel – og det gjør ungdommene selv også. I tillegg til de to som er der fast så er vi altså noen stykker blant annet undertegnede, samt ungdomskontakt Iselin Dalen Moe med flere som får lov til å stikke innom for å henge litt med ungdommene, skravle litt og så steke litt vafler da. Det varmer hjertet at vi er så mange som står sammen om å følge opp kommunens ungdommer», konkluderer ungdomspresten.

DET MAGISKE POLARLYSET!

TEKST: ARNE GUDDAL

FOTO: PIXABAY

Vinterkveldene kan være kalde og stjerneklare. I sjeldne tilfeller kan vi oppleve polarlys som nordlys her i Sør Norge på slike kvelder, men det er helst nordpå at vi opplever det i rikt monn.

Polarlyset kan oppleves forskjellig og i gammel tid knyttet man mye forskjellig overtro til fenomenet. I Norrøn tro trodde vikingene at det var pusten til krigerne i det bølgende nordlyset. Samene kan oppleve av at forfedrene danser foran dem i det livlige nordlyset. Nordlyset kan derfor oppleves emosjonelt og ha en sjelelig tilnærming.

Aurora polaris (polarlys) er et fysisk fenomen som forekommer når solvinden er kraftigere enn normalt, med store elektriske utladninger som slynger elektriske ladete partikler mot Jorden. Dette er et vakkert fenomen i farger som oppleves som en rik

opplevelse.

Partiklene er elektroner og protoner som danner lys når de kolliderer med gassene i jordas atmosfære. Atmosfæren inneholder store deler nitrogen og oksygen, men varierer i de forskjellige atmosfæriske lagene. Elektronene i gassene eksiteres, og gir ut energi i form av elektromagnetisk stråling. Polarlyset befinner seg i en høyde på mellom 90 og over 500 km over bakken. Fenomenet kan observeres på nattehimmelen i et belte rundt de magnetiske polene. Polarlys viser seg som et bølgende lys som varierer både i form, farge og styrke, fra mørkeblå innom grønn og gul, til rød og oransje.

Over 180 km – Nitrogenmolekyler og oksygenatomer skaper rødt lys.

Mellom 120 km og 180 km – Oksygenatomer skaper sterkt gulgrønt lys.

Under 120 km – Ionisert nitrogen skaper blålilla lys.

Polarlyset, eller aurora polaris som finner sted på den nordlige halvkule kalles aurora borealis («morgenrøden i nord») eller nordlys, mens det på den sørlige halvkule kalles aurora australis eller sørlys.

Norge deltar aktivt i internasjonal nordlysforskning, blant annet gjennom Andøya Space Center.

Fenomenet har blitt observert og fotografert fra bakkenivå så langt sør i Norge som i Kristiansand, tidvis også i Storbritannia og på det europeiske kontinentet.

Nordlysovalen er det området i atmosfæren der nordlyset forekommer. Det er i dette området de ladde partiklene treffer jordatmosfæren og avgir energi i kollisjon med molekyler og atomer i atmosfæren. Nordlysovalen har forskjellig plassering om natta og om dagen. Om natta er nordlysovalen rett over Nord-Norge.

Kilde: Wikipedia

Hvorfor kylling?

Gule lodne påsekyl- linger er spesielt nord- iske påskesymboler.

Kyllingen har fått en sentral plass og i den norske påskefeiringen. Ingen vet HELT hvorfor. Men kyllingen som er i egget ses på som et symbol på nytt liv for mange. I påsken er også kyllingen et symbol på Jesus oppstandelse mener noen. Kyllingen bryter ut av skallet slik som Jesus brøt ut fra graven.

Man kan tenke seg at påskeegget er en levning fra den

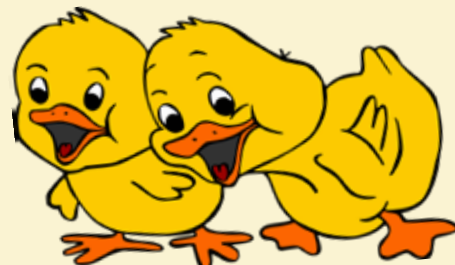
førkristne vårfesten, der egget symboliserer livet. Egget er så sterkt knyttet til påsken at nordmenn dobler forbruket av egg i påskeuken. I løpet av de fem påskedagene spiser nordmenn omtrent 23 millioner egg.

Som middagsmat er lam foretrukket foran kylling. Lammestek er fremdeles tradisjonell påskemate i mange land, og tradisjonen følges spesielt både av jøder og den gresk-ortodokse kirke. Kristendommen beskriver Jesus som «Guds lam som bærer verdens synd». Lammet er også symbol for et nytt, uskyldig liv.

Påsekekyllinger er ganske særegent for

Norden. Ellers i Europa og USA er påskeharen mest populær. I den japanske nyttårsfeiringen har de symboler som traner, skilpadder, furutrær og noe vi også er med på i påsken; appelsin. Alt dette skal symbolisere et langt liv.

Gult, som har blitt påskens farge både i blomster og pynt er også sett på som et symbol her nord på at solen skinner mer og mer om våren.

ULLA FRA GJEVING DEBUTERTE MED BOKA «TIL TROENDE»

TEKST OG FOTO: TOR SØRLIE

Som ledd i **Uke 9** ble to unge forfattere, Bruno Jovanovic, opprinnelig fra Serbia, nå bosatt i Arendal, og Ulla Svalheim fra Gjeving presentert og intervjuet på Tvedestrand Bibliotek. Gjennom hele oppveksten har Ulla vært et kjent ansikt i Dypvåg menighet, sammen med foreldrene, Ellen og Peter, og søsknene, Simon, Emma og Klara. Derfor fikk Kirkedøra noen ord ekstra med henne etter presentasjonsmøtet i plenum.

Nå har Ulla Svalheim passert 30 år, er gift og bosatt i Drammen. Mannen er prest, og de har en sønn på halvannet år. Situasjonen deres er preget av at sønnen har førsteprioritet. De liker bl a å gå turer med ham i lokalmiljøet.

Selv arbeider Ulla som kritiker og kulturjournalist i Vårt Land og som redaktør av **BLA**, Bokvennen Litterær Avis.

For få uker siden debuterte hun som romanforfatter med boken *«Til troende»*. Den er blitt lagt merke til og har fått en rekke anmeldelser.

- «Vi vil gjerne vite litt mer om bakgrunnen for boken.»

- «Jeg har vært interessert i tro siden oppveksten,» forteller Ulla Svalheim, «og det er lite som er skrevet med tro som tema.»

Sørlandet blir gjerne definert som en del av «Bibelbeltet», men fra sin oppvekst på Gjeving har ikke Ulla Svalheim oppfattet lokalmiljøet sitt sånn.

- «Jeg kjenner meg ikke igjen i et snevert kritisk kristensyn,» sier hun. «Som ung har jeg imidlertid kjent meg litt alene i kirken. Man kan oppleve å skille seg ut ved å være troende og ved å gå til gudstjeneste. Det er mange

som føler seg annerledes..

- For meg har det vært viktig å kunne finne ut av ting på egenhånd. Og slik kan det være for mange. Dette ser jeg som en alvorlig sak, for den kan sette mye på spill for et ungt enkeltmenneske. Det kan dreie seg om strev med å finne sin plass og å finne ut av hvem man selv er. Og ikke minst for unge kan det gjelde mestring av nærhet, intim kontakt og om kroppslig identitet.»

Ulla har vært opptatt av å skrive siden hun gikk på videregående skole. På spørsmål om hun har noe forbilde, svarer hun at hun er glad i Jon Fosses forfatterskap, men kjenner ikke noe ønske om å skrive som ham. I så henseende nevner hun Mona Høvring, som skriver mer på samme måte som hun selv.

For to år siden gikk hun en skriveskole i Gyldendal, og det er forklaringen på at det er dette forlaget som utgir boken hennes.

- «Romanen kom til meg underveis. Mye skjedde intuitivt under skrivin-

gen. Boken har med identitetsutvikling å gjøre, og jeg har skjont mer om utenforskap som fenomen.»

- Og tro er altså noe som få nåtidige forfattere har skrevet om.

- Men tro er viktig både for enkeltmennesket og for samfunnet», påpeker Ulla.

Vi spør henne om hva hun tenker om at Kirken stadig har svak oppslutning blant unge.

- «Det er det nok mange forskjellige grunner til,» sier hun. «Kirkens posisjon har endret seg. Det er mange spørsmål det er vanskelig å få svar på. Og jeg tenker at det å få svar ikke behøver å være avgjørende. Selv liker jeg å gå i gudstjeneste og synes at jeg får mye ut av det.»

Videre hadde vi lyst til å spørre henne om hennes favorittaktiviteter og hva som gir henne rekreasjon, om fremtiden og om hvordan forholdet hennes til Gjeving og Tvedestrand er nå.

Men Ulla avslutter treffende og med et glimt i øyet: «Det er fint å komme hjem!»

Påskequiz

1. Hvem har skrevet teksten til «Påskemorgen slukker sorgen»?
2. Er påskeaften en helligdag?
3. Til hvilket land tilhører Påskeøya?
4. Hvilket vitamin har appelsiner rikt innhold av?
5. Når ble Kvikk Lunsj for første gang til salgs?
6. I de fem påskedagene dobler vi inntaket av egg mot normale fem dager nasjonalt sett. Hvor mange egg går det med?
7. Kjent påskekrim er «Mord på Orientekspresen». Hvem har skrevet den?
8. Hvor feirer vi Pinse?
9. Dyret heter Igelkott på svensk. Hva heter det på norsk?
10. Når er vårjevndøgn?

SVAR PÅ PÅSKEQUIZ

1. N.F.S. Grundtvig
2. Nei
3. Chile
4. C
5. 1937
6. Oppimot 30 millioner!
7. Agatha Christie
8. At Den hellige ånd kom.
9. Pinnsvin/Pigssvin.
10. 20. eller 21. mars hvert år

EN BUNAD RIKERE

TEKST: JENS OVE KRISTIANSEN

FOTO: DANNEVIG FOTO OG PRIVAT

«Ungene tror jo jeg har levd i Steinalderen når jeg forteller at vi ikke hadde mobil og bare en TV-kanal», ler Solveig Løhaugen. Konfirmant i Tvedestrand Kirke i 1980. Konfirmanttiden husker hun som helt grei, men litt kjedelig.

**Solveig
Løhaugen
i 1980.**

«LÆRERKULL»

«Undervisningen foregikk på skolen – og skilte seg lite fra en normal time i Kristendom. Utflukten var en helg på Eikely leirsted i Froland. Ut over det skjedde det lite. Jeg kjenner litt på misunnelse når jeg ser hvor mye rart og gøy man finner på for dagens konfirmanter», sier hun.

«Født» inn i Indremisjonen og på Bedehuset og med en far (Karl Løhaugen) som var varaordfører for KrF og lærer på gymnaset var lista lagt litt for Solveig. – «Det var nok en viss forventning både her og der om at jeg skulle oppføre meg, ja».

Det var det og for en del de andre. Hun var i et «lærerkull» som konfirmant. Blant de andre lærerbarna var Hanne Stine Hallingby, Margrethe Fløystad, Kristin Tossevik og Synnøve Nossen. Hun mener de var et greit kull – null bråk verken fra gutter eller jenter.

NYE HOLDNINGER

«Det «slemmeste» vi gjorde var vel å røyke nesten hele gjengen. Men dette er 1980, en annen tid. I dag er jo det utenkelig og man blir vel uglesett om man er konfirmant og tar seg en sigarett. Og det er jo bra – for det er jo farlig. Noe av det gode er at det viser det går an å endre holdninger – også blant de unge – over tid. Det er bra», slår hun fast.

Festen ble holdt med middag på hotellet og deretter hjemme i Elgfaret i Brunåsen. Menyen husker hun ikke – men har en mistanke om at var steik eller koldtbord.

Gavebordet husker hun ikke helt – ei heller gevinsten i kroner. Men den gaven hun er mest fornøyd med fremdeles er den hun fikk beskjed om at hun skulle få: Bunaden til mormor. «Den er jeg glad i og den er jevnlig i bruk den dag i dag».

Mandagen etter konfirmasjonshelgen var på den tiden fridag for

konfirmanter over det meste av landet. Solveig husker hva hun kjøpte.

«Det ble en bukse og en genser hos Per B. En radio med kasettspiller hos Tallaksen og ei solje til den kommende bunaden».

VALGTE JUSS

Etter endt skolegang på Tvedestrand Gymnas valgte Solveig juss i Bergen. Hun var ferdig i 1993.

Deretter fulgte jobb som Dommerfullmektig hos byfogden i Bergen. Så jobb for Kommuneadvokaten i Kristiansand. Hun har også vært Kemner i Kristiansand, juridisk rådgiver for rådmannen i Kristiansand kommune og assisterende rådmann i Kristiansand kommune. Fra 2009 har hun vært partner i Advokatfirma Wigemyr & Co.

Hun har også en rad styreverv. Og som styreleder for Agder Kollektivtrafikk og Agderforskning ble hun kåret til Sørlandets Styreleder i 2017.

ADVOKAT
OLE J. DEVOLD
MNA

Adr. Industriveien
4900 Tvedestrand
Tlf. 37 19 67 20
www.adv.ojd.no
ojdevold@online.no

**SPAREBANKEN
SØR**

Tlf. 09200

Tvedestrand kirke 1980

Konfirmanter i Tvedestrand kirke 1980, bak fra venstre: John Wensell Olsen, Geir Yngve Andreassen, Vidar Brekke, Jan-Ivar Thomas og Øystein Woxmyhr. I midten fra venstre: Georg Jensen, Siw Gunleiksen, Synnøve Nossen, sokneprest Leif Westermoen, Solveig Løhaugen, Inger Johanne Svenningsen og Hans Wettergren. Foran fra venstre: Katrine Tilrem, Laila Christensen, Margrete Fløystad, Ragnhild Ellingsen og Kristin Tosseviken.

DETTE SKJEDDE I 1980

- Alexander Kielland-plattformen går rundt, 123 mennesker omkommer, og den verste ulykken i norsk oljehistorie er et faktum.
- Norge og 64 andre land boikotter OL i Moskva på grunn av invasjonen av Afghanistan.
- Statens filmkontroll forbyr «Life of Brian» p.g.a. blasfemisk innhold.
- John Lennon blir skutt og drept i New York.
- En av tidenes største musiksuksesser, Le Misérables blir uroppført i Paris.
- Pizza Grandiosa blir lansert.
- Ronald Reagan blir valgt til president i USA.
- Odvar Nordli er statsminister i Norge. Per B. Marcussen ordfører i Tvedestrand.
- Vålerenga blir cupmester i fotball for menn. De slår Lillestrøm 4-1 i finalen.
- Start (!) blir seriemester i fotball.

Perspektiver

I en skoleklasse hadde det i lang tid hersket en stadig heftigere krangling. Elevene hadde problemer med å akseptere de forskjellige meningene og oppfatningene til sine medelever. Læreren grublet på hvordan han skulle kunne lede elevene til en bedre gjensidig forståelse.

I undervisningen neste dag holdt han opp en svart bok og sa: «*Denne boken er rød!*» - Hele klassen protesterte enstemmig og ropte: «*Nei!*» - Imidlertid insisterte læreren på sitt og sa: «*Jo da, den er rød!*» - Og elevene gjentok: «*Nei, det stemmer ikke!*» - Da snudde læreren boken rundt – og se der – baksiden var rød!

Læreren beskuet de overraskede ansiktene i klassen og sa: «*Nå har dere selv opplevd det én gang – så derfor skal dere aldri påstå at noen har feil oppfatning, så lenge dere ikke har sett tingene fra den andres perspektiv!*»

MED BRØDSOLL TIL FROKOST OG SIRUP PÅ NISTA

TEKST: ARNE GUDDAL
FOTO: PRIVAT

Nå er det faktisk 55 år siden jeg begynte på skolen i Holt. Tvedestrand slo seg sammen med Holt og Dypvåg i 1960 og skolesammenslåinger kom noen år etter med nedleggelse av Kvastad skole i 1964 og Nes Verk skole i 1965. Holt skole tok over en del elever fra de nedlagte skolekretsene og ble den gang Holt bygdas sentrale skole. Du verden så tida flyr. Noen husker sikkert:

«Da klokka klang så fort vi sprang. Og ingen stod igjen og hang. Men glad og lett, og rank og rett vi var på plass med ett. Vi stod som perler på en snor og ingen av oss sa ett ord. Og ingen lo, men stille stod vi sammen to og to.» Det hendte vi sang denne ved oppstilling før vi gikk inn i klasserommet. Da det ringte inn som vi sa stilte vi til oppstilling to og to og klassevis gikk vi taktvis inn.

Jeg husker jeg gledet meg veldig til å begynne på skolen på Holt i 1966. Allerede i 1965 hadde jeg sneket meg opp på området der eldste bror min gikk ut av sjuende klasse i folkeskolen. Eller var det kanskje året før der. Jeg var 5-6 år og spent på hvordan skolelivet var.

Den gangen skulle «de store elevene» ha time med lærer Thor Tveite (f. i 1895). De førte meg fram til klasseoppstillingen utenfor det gamle-bygget. Hvem er så denne karen spurte læreren? Det er yngste bror til Per Henrik ble det sagt av en av elevene der. Så spør eleven lærer Tveite? Kan han sitte og tegne på den ledige plassen til Per? Denne spesielle dagen var eldste bror syk og borte fra skolen.

Jo det fikk jeg lov til hvis jeg satt stille og ikke forstyrret undervisningen. Jeg husker læreren var en myndig kar med kvitt hår i grå lagerfrakk, med blyanter og penner i brystlommen og var «veldig gammel». Thor Tveite var kjent for å ha undervist flere generasjoner ved Holt skole. Klasserommet hadde vedfyring og pultlokkene hadde plass for blekkhus. De hadde en stor globus som stod på kateteret. Alt var intakt, men av gammel årgang.

Skoletiden min begynte for alvor i 1966 og jeg var da syv år. Klasseforstanderen min var Reidun Unander. Klasserommene i den gamle skolebygningen skulle utpå høsten renoveres og noen klasser ble flyttet til Holt landbruksskole mens arbeidet var i gang. På landbruksskolen delte vi klasserom med de som gikk i 2. klasse i nesten ett halvt skoleår til utpå våren engang. Vi hadde undervisning tre timer annen hver dag og til og med lørdag. Hver lørdag da vi stod på farten hjem sang vi: *I morgen er det søndag, det skinner over jord, den deiligste av dagene for liten og for stor.* Det er sikkert mange som husker den!

Ute i verden trappet Vietnamkrigen opp og USA tok markant del i den fra 1964. USA's 35. president John F. Kennedy var skutt i 1963 i USA og borgerrettsforkjemperen Martin Luther King drev sin kamp for de svarte sine rettigheter fram til da han døde i 1968.

I Norge prøvde de seg på oljeboring som ikke gav lønnsomme resultater før lillejuleaften i 1969. De boret tørt i 1966 og havrettkonsesjoner var hett tema for skodde politikere den gang.

Vi skolebarna merket nesten ingenting

og var bekymringsløse bortsett fra at det var litt skummelt da Sovjeterne stod på grensen ved Jakobselv i Finnmark i 1968. TV'en kom inn i stuene for første gang midt på 60-tallet og det var en stor begivenhet for de fleste. Verdensnyhetene kom plutselig rett inn i hjemmene våre. Det var spesielt da jeg stod på stuegolvet 10 år gammel og så på TV'en at Neal Armstrong steg ut av Apollo 11 og satte menneskehetenes første fot på månen.

Kontrastene var store for en skoleelev den gangen. Nyheter om måneferd den ene dagen og lære om himmelferd i kristendom neste dag. Så fikk jeg også høre: *«På det jevne, på det jevne! - Ikke i det himmelblå! - Der har livet satt deg stevne, der skal du din prøve stå!»*

På skolen lærte vi mye nyttig utenom det viktigste som var å lese og skrive norsk. Vi lærte litt engelsk, samfunnsfag og historie, geografi, matematikk, heimstadlære, heimkunnskap, husstell, forming og sløyd. Jeg glemmer ikke utfordringene med å lære diamantsøm!

I kristendommen lærte vi bl.a om kirkeåret og hva de forskjellige søndagene hette. Av Judith Grændsen lærte jeg spesielt hvordan påsken falt: Første påskedag faller på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn (21. mars).

Noen ganger lagde vi vår egen mat på skolekjøkkenet. Der fikk vi praktisk øvelse i å lage pannekaker, steke brød, boller og rundstykker. Læreren gjorde sitt beste for å lede oss inn i sunt kosthold. Litt usundt var det vel at vi

GJEVING

Slotta, 4900 Tvedestrand
Telefon: 37 16 30 30, Fax: 37 16 30 31

Tvedestrand Interiør

Nordsjø Idé & Design

VI KAN:

- Sparkle og male • Tapetere • Legge belegg • Slippe gulv
- Flislegge • Badet • H. leggebetongbelegg

Industriveien 13 - Tvedestrand
Telefon: 37 16 32 40 - post@tvedestrandinterior.no
www.nordsjoidealdesign.no

1.klasse, Holt skole 1966

På bildet er: Bak fra venstre mot høyre: Johnny Larsen, Halvor Torp, Magne Morka, Knut Einar Dalholt, Jack Eriksen, Arne Guddal, Rolf Normann og Jan Olav Flaten. Imidten fra venstre: Anne Sofie Tolleshaug, Berit Solberg, Anne Torild Gliddi, «frøken» Reidun Unander, Hilde Skjeggedal, Arna Viken og Marit Larsen. Nederst fra venstre: Rune Thorbjørnsen, Berulf Kvastad, Gunleik Rosdøl, Egil Dalholt og Arne Bjørn Normann. De som var borte da bildet ble tatt var: Eli Frøland, Ellen Ulrikke Aall Prebensen, Inger Klara Lilleholt og Jan Erik Skaali.

noen ganger spiste rent sukker eller sirup på nisteskiva.

Jeg mener det var i 1969 at vi fikk lov om grunnskolen. Jeg mener vi begynte i folkeskolen og gled over i grunnskolen i 4. eller 5.klasse og gikk ut av barnetrinnet i 6.klasse. I «storskolen» eller fra 4. klasse kunne den som var ivrig få litt jobb hos Halvor Holt som hadde gartneri ved bakken nedenfor huset

sitt. Vi lærte å prikle, vanne, benke og plante småplanter. Gartneren hadde i fyrhuset ved inngangen drueplanter som var veldig eksotisk den gangen. Jeg var stolt etter første lønning som var en femkroneseddel.

Det var en flott oppvekst sammen med kamerater der vi stort sett fikk de samme opplevelsene. Noen ganger kunne vi egle litt, men jeg kjente ikke

den gang begrepet mobbing. Det kunne bli sloss-kamper og som regel endte det godt.

60-tallet var ei rik tid, men ikke materielt! Vi skulle lært i dag mere av gjenbrukskulturen den gang. Den gang ble klær reparert med sying og stopping. Gammelt brød ble revet opp og brukt til brødsoll sammen med melk og sukker.

NÅR DU TRENGER RØRLEGGER

BRØDRENE
Vatne
AUT. RØRLEGGERFIRMA

TVEDESTRAND - RISØR - ARENDAL

TLF 37 16 20 25 / 91 86 64 01

www.comfort.no

GRAVMINNER
Vakkert – varig – verdig
Spesialister på omslipping, navntilførsel, restaurering og oppussing.

SKIFER & GRANITT

Mandag-fredag.....kl. 07.00-16.00
Torsdag.....kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

Fevik Steinindustri a/s
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 – mellom Grimstad og Fevik

10 års gratis oppretting av nye stein

SELA

TEKST: JENS OVE KRISTIANSEN
FOTO: PRIVAT

Venninnene Margrete Seiersnes fra Tvedestrand og Anne Stine Kaaen fra Rakkestad ble tidlig bevisst på urettferdigheten i verden. Nå har de sørget for at fire ugandiske kvinner har fast jobb og sykeforsikring.

Skoleåret 2017-18 dro jentene på utveksling til Uganda sammen med Hald internasjonale skole. Der var de utplassert på et dagsenter for gatebarn i et halvt år.

Knappt et år senere sa de opp leiligheten sin i Oslo, og vendte tilbake til den lille landsbyen Mbale i Uganda.

MARGRETE OG ANNE STINE STARTET SITT EGET KLESMERKE.

«Vi hadde masse telefonmøter om kvelden og jobbet intensivt med sommerjobbene vi hadde i Norge. Vi samlet sammen de oppsparte midlene vi hadde tilgjengelig, og tok opp studielån», sier Margrete fra Tvedestrand.

«Og plutselig var det rart nok mulig», legger hun til.

Margrete og Anne Stine startet bedriften deres SELA i 2019 sammen med to andre unge ugandiske kvinner, Dorothy og Carol.

Nå har klesbedriften vært i gang i årevis, men oppstartsprosessen var ikke lett.

«Vi er jo egentlig ikke kvalifisert for jobben vi har valgt oss. Vi driver ikke med markedsføring eller bedriftsøkonomi, og vi er heller ikke klesdesignere», ler hun.

«Vi startet på egenhånd, uten noen

rådgivere til å rettlede oss. Det var utfordringer rundt hver eneste sving, men vi kom igjennom det heldigvis».

HVORDAN HAVNET DU I UGANDA?

«I 2016/2017 var jeg altså på en seks måneders utveksling gjennom Hald Internasjonale Senter, Strømmestiftelsen og Norec til Mbale i Uganda. Kulturutvekslingen var utrolig lærerik og vi fikk så mange gode venner».

- Det kan virke langt fra Høyheia til Uganda. Hva er fint med Uganda som land?

«Folkene som bor der! Ugandere må

være de mest gjestfrie og åpne menneskene i verden. I tillegg nyter jeg skikkelig god kaffe og ananas som dyrkes i landet».

- Hva er de største forskjellene mellom Uganda og Norge?

«Oi, det er et vanskelig spørsmål. Kanskje forholdet til tid? I Norge er man ofte travle, og haster fra en ting til en annen – mens i Uganda tar man seg alltid tid til å snakke med dem man møter».

«Jeg drømmer om å ansette flere i systudioet i Mbale! Men verken meg eller Anne Stine kan bli her i det uendelige. Derfor er det godt å se at vi har jenter som kan drive dette videre».

Lokal støtte har de og fått. Som for eksempel da de spurte Green Phone i Tvedestrand om mobil til en ansatt. De fikk tre.

Bestefar til Margrete døde i januar. I dødsannonсен sto blant annet følgende:

«Like kjært som blomster er en gave til Sela, Margretes arbeid med jobb-skaping i Uganda.»

HVA BETYR SELA?

«SELA kommer fra Bibelen og betyr å ta en pause og reflektere over de viktige tingene i livet. Vi syntes det passet bra».

Fakta om Uganda:

LAND MED UNG BEFOLKNING

Uganda er en republikk i Afrika som har felles grenser med Tanzania, Rwanda, Den demokratiske republikken Kongo, Sør-Sudan og Kenya. Landet har rundt 45 millioner innbyggere og hovedstaden er Kampala.

Viktige eksportvarer er kaffe, te og bomull. Viktige importvarer er maskiner, levende dyr og kjemikalier. Viktige handelspartnere er Kenya, Storbritannia og Japan.

Uganda har siden frigjøringen fra britisk koloniherrredømme i 1962 opplevd flere perioder med diktatur og borgerkrig. Mest kjent er perioden under den brutale diktatoren Idi Amin.

Landet har en svært ung befolkning der 48 prosent er under 15 år og ytterligere 21 prosent er mellom 15 og 24 år. Forventet levealder ved fødsel er 56,3 år.

Uganda er kategorisert som et MUL-land, minst utviklet land, av FN. 29 prosent av befolkningen lever under den internasjonale fattigdomsgrensen, her beregnet som 1,25 amerikanske dollar per dag.

Majoriteten i Uganda er kristne, blant dem er flest katolikker. Rundt ti prosent er muslimer.

Homofili er forbudt i Uganda, og kan straffes strengt, noe som er omstridt internasjonalt.

BARE ENDA ET SNØFNUGG

Meisen spurte en gangen villduen:

- «Hva veier et snøfnugg?»

- «Ikke mer enn ingenting», svarte duen.

- «Da må jeg fortelle deg en vidunderlig historie» sa meisen. «Engang satt jeg på en grankvist da det begynte å snø. Siden jeg ikke hadde noe bedre å gjøre, begynte jeg å telle snøfnuggene som falt på kvisten der jeg satt. Akkurat tre millioner, sju hundre og førtien tusen, ni hundre og femtito var det. Da det tre millioner, sju hundre og førtien tusen, ni hundre og femtitredje fnugget, - altså ikke mer enn ingenting, - traff kvisten, brakk greinen.»

Duen, siden Noas tid en spesialist hva angår betydningen av kvister, kommenterte meisens fortelling:

- «Kanskje mangler bare ett enkelt menneskes stemme for fred i verden.»

SKUFFELSE

En ung fisk svømte omkring et sted i havet. Da den støtte på en annen fisk, spurte den: «Unnskyld, men du er mye eldre og mer erfaren enn jeg og kan kanskje hjelpe meg videre. Kan du være så snill å si meg hvor jeg kan finne det som man kaller havet? Til nå har jeg lett forgjeves etter det over alt.»

- «Havet,» sa den eldre fisken, «er det som du nettopp nå svømmer i.»

- «Det? Men det er jo bare vann. Jeg leter etter havet!» ropte den unge fisken skuffet og svømte av sted for å lete annensteds.

EIT MONUMENTALT VERK OM ANDREAS FAYE, PREST I HOLT OG NYBROTTSMANN

BOKOMTALE VED JAN KLØVSTAD
FOTO KNUT HOLT SANDBLOST

*Holt Seminar, for-
løperen til UiA,*

startet i Holt Prestegård med Andreas Faye som lærerskolens første bestyrer.

Visste du at læraren og presten Andreas Faye på Holt var den som lærte Norge å rekke opp handa når vi skal seie noe? Eller at den same Faye var den einaste nordmannen som var i audiens hos den store tyske diktaren Goethe, var Norges leiande historikar i to periodar på 1800-talet, var den første folkeminnieforskarer, tok initiativet til Arendal museum og bibliotek (i dag Kuben på Langsæ og biblioteket i Arendal sentrum) – og mykje meir?

Ernst Håkon Jahr har gitt ut boka Nybrottsmannen Andreas Faye, eit verk på 1021 sider. I tillegg til fortellinga om livsverket, eller rettare sagt livsverka i fleirtal, til Andreas Faye, inneheld boka også 200 sider utarbeidd av Jan Faye Braadland. Faye Braadland, tippoldebarn av Andreas Faye, har registrert alt som er skrive av Faye i ein bibliografi, og alle foto, maleri og andre portrett av Faye i ein ikonografi.

Dette er den fjerde (!) boka om menneske i det intellektuelle miljøet i Holt og Tvedestrand på 1800-talet. I tillegg har det kome jubileumsbøker om Holt kyrkje i 1953 og 2003, fleire grundige artiklar i Dengang på våre kantar (mange av dei skrivne av Øyvind Bjorvatn), hefte og artiklar både frå Næs jernverksmuseum og Øyvind Bjorvatn. Dei fire store biografiane er Egil Børre Johnsen om Knud Knudsen (Bokbyen Forlag, 2006), Arild Stubhaug om Jacob Aall (Aschehoug, 2014), Ernst Håkon Jahr om Andreas Feragen (Novus forlag, 2018) og nå den mest omfattande av dei alle: Nybrottsmannen Andreas Faye. Og ennå er det meir stoff å hente og formidle frå dette rike miljøet.

FØDT I DRAMMEN

Andreas Faye blei født i Drammen i 1802. Som utdanna teolog, det var blant dei profesjonane ein kunne studere den gongen, søkte han seg til den høgare skolen (gymnaset, vidaregåande skole) i kunnskapsbyen Arendal. Arendal var eit kunnskapssentrum på den tida. Og like viktig: kort veg til miljøet på Næs Jernverk og den enorme boksamlinga til Jacob Aall. Boktittelen gir tonen i boka: Faye var ein nybrottsmann på mange felt. For å gi rettferd både til Faye sjølv og alle fagfelte han involverte seg i, er boka delvis kronologisk, nemleg fram til Andreas Faye blei sokneprest i Holt i 1833, og frå han flytta til Sande i Vestfold i 1860 til han døde der i 1869. Faye var eit menneske som alltid gjorde noe, alltid arbeidde, alltid leita etter område å sette seg inn i og gjere nytte for seg nå. I tida frå 1833 til 1860 tar Jahr for seg også mange av områda Faye engasjerte seg i.

STUDIERITEOLOGIOGHISTORIE

På det nye universitetet i Oslo frå 1811 var det berre profesjonsstudium studentane kunne velje, ikkje enkeltfag som seinare. Universitetet var ein embetsmanns- og profesjonsskole som skulle utdanne folk til dei yrka det nye Norge hadde behov for. Dei som blei uteksaminerte som teologar, var klare for prestegjeringa. Men mange studentar var meir interesserte i andre fag, som historie, og den unge Faye ville bli historikar. Etter eksamen søkte han seg til den høgare skolen i Arendal. Berre 29 år gamal blei han valt inn som medlem i Vitenskapsselskapet i Trondheim, nemleg etter at han hadde gitt ut læreboka Norges historie i 1831. Denne historieboka var den første som førte norsk historie fram til 1814. Før hadde historikarane berre skrive om historia fram til Kalmarunionen, og dansketida starta i 1389. Jahr fortel om ei omfattande og allsidig lærebok for skolen, men

med noter for å vise kjelder og stimulere til vidare forskning. Før grunnlovsjubileet i 1864, 50 år etter 1814, var det han som blei beden om å skrive historia om 1814 til 50-årsjubileet.

DANNELSESREISA

Faye var språkkyndig, og reiste på dannelsesreise i Europa 28 år gamal. Det var da han fekk møte Goethe, noe både Goethe og Faye har skrive om i dagbøkene sine. Goethe noterte (i Jahrs omsetjing) at «Herr A. Faye, adjunkt ved latinskolen i Arendal, gav meg gledelige meldinger om de norske bergverksmenn, venner av mineralogien og geognosien.»

Jahr startar boka med skildringa av dette historiske møtet, og om det internasjonale nettverket Faye gjennom denne reisa kom med i. Faye kom etter kvart heim til Arendal: «Den vesle, men svært rike byen – Norges overlegent rikeste den gangen – så snart hvilken initiativtaker og kapasitet som nå var tilbake fra ei skjellsettende studie- og dannelsesreise i Europa. Denne reisa og seinere korrespondanse betydde at Faye tidlig hadde forbindelse med og inngikk i et internasjonalt nettverk av framstående europeiske forskere og åndsarbeidere, først og fremst i Tyskland og Danmark. Utenlandske venner og medlemmer i det

*Andreas
Faye la
ned grunn-
steinen til
Tvedes-
trand kirke.
Kalken,
disken og
oblatesken
som fortsatt
brukes, var
en gave fra
ham*

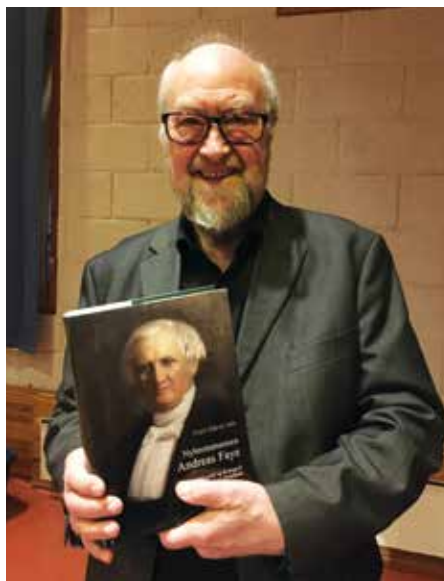
internasjonale fagnettverket han hadde bygd seg, venta seg mye av den unge nordmannen, som var djerv nok til å banke på døra til de fremste, til og med dikterkongen Goethe i Weimar.»

Faye møtte også H. C. Andersen og danske og tyske forskarar som var interesserte i folkeminne, han møtte malaren J.C. Dahl og mange fleire. Like etter han kom heim, starta han arbeidet med å utarbeide ei samling av dei sagna han tidlegare hadde samla inn på reiser rundt i Sør-Noreg, og han samla inn fleire frå skriftlege og munnlege kjelder. Norske Sagn (1833) er den første folke-minnesamlinga i Norge, om lag eit tiår før Asbjørnsen og Moe tok til å gje ut eventyr. Det er også Faye som har valt ut dei Snorre-tekstane som i ettertid er blitt dei mest lesne, nemleg dei historiene frå Snorre han tok med i historiebo-ka han lagde for allmueskolen (1834). Faye bygde undervisninga på Holt på erfaringar frå dei fremste internasjonale pionerane, og han skreiv sjølv ei grunnleggande bok om pedagogikk, Almuskolen (1853).

INITIATIVTAKAREN

I samarbeid med J.C. Dahl la Faye mykje av grunnlaget for Fortidsminneforeningen. Han var m.a. den første som skreiv fagleg om stavkyrkjene (1836), og den første som publiserte stev frå Setesdal (1840) – den tradisjonen som kom på UNESCOs verdsarvliste i 2017. Faye blei ein pioner i fråhaldsrørsla, som han såg heilt nødvendig utfrå drikkekulturen i Holt og området rundt.

Han skreiv boka Alf Thorsen, den forstandige bonde (1838), ei jordbrukslære iblanda fråhaldspropaganda. Som stortingsmann i 1842 støtta han fleire forslag for å redusere drikkinga, som han såg gav alvorlege sosiale problem. Holt seminar fekk ry for å vere framtidsskule og ein mønsterskule. Samspelet mellom Faye og praksislærer Andreas M. Feragen gjorde Holt til ein foregangsskule heile landet såg opp til, og lærte frå. Jahr skreiv ein solid biografi også om Andreas M. Feragen for fire år sidan. Faye og Feragen dreiv det vi i dag kallar forskingsbasert undervisning. Dei heldt kontakt med fagmiljøa innanlands og utanlands, var med i nordiske møte (Faye var ein av leiarane i fleire

«Nybrottsmannen Andreas Faye» er et resultat av mange års studier.

skandinaviske kyrkjemøte) og redigerte viktige fagtidsskrift for den tidlege lærarstanden.

EIT IMPONERANDE ARBEID

Det er, som vi forstår, ei omfattande bok Jahr har laga om denne pioneren, Nybrottsmannen. Den er ryddig og lett å finne fram i, med namnregister, litteraturlister og detaljerte innhaldslister. Dei to tilleggga Fayes tippoldebarn Jan Faye Braadland har laga, bidrar godt til det komplette bildet av ein av dei fremste samfunnsbyggerane i Norge på 1800-talet. Andreas Faye kunne blitt professor i historie ved universitetet i Oslo. Han kunne sikkert blitt både biskop og mykje anna. Men han valte å bruke først Arendal og så Holt som utgangspunkt for eit stort og viktig livsverk. Det har Jahr nå forska seg fram til, og formidlar så godt som berre dei aller dyktigaste forfatarane er i stand til. Jahr er ein av Nordens fremste språkforskarar, nå pensjonert professor ved Universitet i Agder, han var preses (leiar) for Agder Vitenskapsakademi i 18 år, og han har gitt ut meir enn 70 bøker. Mange hugsar han også som dommar i NRKs store dialektkonkurranse for mange år sidan. Nybrottsmannen Andreas Faye er eit verk like interessant for dei fremste fagfolka i inn- og utland som for oss vanlege samfunnsinteresserte lesarar. Takk, Ernst Håkon Jahr!

Ernst Håkon Jahr: «Nybrottsmannen Andreas Faye.» (Med bibliografi og ikonografi ved Jan Faye Braadland.. Novus forlag, 2022)

ATL GRAFISK
Hovedgaten 26, Tvedestrand
Tlf: 37 19 68 68
gabriele@atlgrafisk.no

Hellerdals
- begravelsesbyrå -
Gamle Songevei 299, 4909 Songe. Tlf. 37 15 53 05
<http://hellerdals.no>

Anna Signes Trafikkskole
Halvor Lunde
Mobil: 901 40 494
E.mail: halvorlu@gmail.com
www.annasignestrafikkskole.no
Bergsmyr Amfi 8 - 4900 Tvedestrand

Din lokale elektriker
Alt innen elektriske installasjoner av:
• Bolig • Næring • Energi økonomiserende tiltak
FAGELEKTRO A/S
TVEDESTRAND
elfag.no
- når du trenger elektriker
Tlf.: 37 16 11 33 • www.fagelektro.no
Mail: gunnar@fagelektro.no
Grendstøveien 4 • 4900 Tvedestrand

VERDEN RUNDT - OG TILBAKE...

TEKST: GINA LUND

FOTO: PRIVAT

Takk for at jeg får dele mine tanker med dere her i Kirkedøra. Det er nå 40 år siden jeg flyttet fra Tvedestrand. Reisen tok meg først til Oslo og siden verden rundt. Jeg har hele tiden drømt om å få vende tilbake og jeg er glad for at jeg har fått sjansen til å vende tilbake i en jobb som gjør det mulig for meg å arbeide for hele Agder, som jeg er så glad i.

Min reise er ikke unik - snarere tvert imot. I århundrer har folket langs kysten av Agder søkt arbeid og økonomiske muligheter langt hjemmefra. Sjøen har vært og er en viktig arbeidsplass og gjør at verden er mye nærmere oss enn det man kan få inntrykk av i Sørlandsidyllen. Det har vært fascinerende og lærerikt å se sporene etter sjøfolk fra Agder på så ulike steder som i Valparaíso, Brooklyn og Mumbai. Agders rikdom har vært bygd på skipsfart og handel. [Hva som skjer i verden er derfor viktig for det som skjer på Sørlandet]. Agders framtid er bygget på at vi også klarer å se utover vår nære kystlinje. Og det gjør vi!

Reisen og møtene med mennesker verden over har også gjort at jeg har måttet tenke over min bakgrunn. Vi mennesker er like og ønsker mye det samme, men vi har vokst i ulike klima, ulike samfunn og

med ulike historier. Det gjør noe med hvordan vi tenker, både om vi tror eller ikke. Jeg har merket hvordan min kristne bakgrunn har påvirket meg. Jeg kommer oftest til samme konklusjon som mine muslimske, jødiske og hinduistiske venner, men vi kommer ofte til konklusjonen via ulike veier. Sammen kan vi ofte blir forbauset over våre ulike måter å tenke på.

Mye av denne ballasten har jeg fått via menigheten i Tvedestrand, selv om jeg ikke skjønnte det da det skjedde. Det er ikke bare fordi vi er naboer på Vesterkleiv at Tvedestrand Kirke er en viktig del av min identitet.

Jeg vokste opp og ble ungdom i Tvedestrand. I en gylden periode - kanskje den beste perioden man kunne oppleve. Den kalde krigen gikk mot slutten, smittsomme sykdommer var overvunnet, miljøproblemer ble sett på som

Gina Lund er Statsforvalter (tidl. Fylkesmann) i Agder.

håndterbare og det var nok av både torsk og hummer. Skogen var grønn og lufta rein; Tvedestrand var et godt og trygt sted å vokse opp.

Verden er i endring. Covid-pandemien, klimakrise og fall i fiskebestander er alle store utfordringer. Mest av alt ser vi det vi ikke trodde vi skulle se igjen - en krig i Europa. En krig som påfører store lidelser og usikkerhet.

Det utfordrer oss som mennesker. Vår solidaritet, rettferdssans og vårt ansvar for å bidra settes på prøve. Vi skal bestå den prøven sammen.

Vi skal opprettholde det gode og trygge Sørlandet - som vi er så glade i, og samtidig se utover vår egen kyst, ved bidra til å vise omsorg, dele og ta vare på dem som trenger det mest.

VIKTIGE KONTONUMRE

Menighetsbladet:	2826.07.14173
Tvedestrand menighet:	2801.10.80679
Dypvåg menighet:	2801.13.11352
Holt menighet:	2801.29.33594
Dypvåg kirkering:	2801.09.91643
Tvedestrand kirkering:	2826.25.00197
Ungdomsarbeide	2801.21.68324
Fellesrådet	2826.07.14173

DU KAN OGSÅ BRUKE VIPPS.

Som mottaker velger du da

- til Holt:	Holt menighet
- til Tvedestrand:	Tvedestrand menighet
- til Dypvåg:	Dypvåg sokn

TAKK FOR DIN GAVE!

Selv om det meste av arbeidet i menighetene, om det er barne- og ungdomsarbeid eller for de mer voksne, er frivillig dugnadsarbeid, trengs det penger til å drifte disse tiltakene. Derfor er din gave viktig!

Gaver mellom 500 - 25.000 kroner gir rett til skattefradrag. Kirkekontoret hjelper deg med kvittering.

*Vi dekker kanskje ikke de store stjernene,
men vi får med oss de lokale heltene!*

Tvedestrandsposten

Tlf: 37 16 49 00 – www.tvedestrandsposten.no

AKTIVITETER I MENIGHETENE

TVEDESTRAND

FORMIDDAGSANDAKT

Hver onsdag kl. 11.45-13.00 i Tvedestrand kirke.

KIRKERINGEN

For alle med ønske om å bidra med en innsats eller har tanker om kirke eller kirkegård. Kontakt: Helga Sørmyr, Tlf. 994 35 630

FORBUNDSRINGEN

Kontakt Ragnhild Eide Kristiansen
Tlf. 942 44 156 eller Sidsel B. Møller
Tlf. 975 36 163

NORMISJON

Kontakt Grethe Løkke, Tlf. 908 2 9 278

STILLE KVELD

Torsdager kl. 19.00 til ca. 21.00: Kontakt
Ragnhild E. Floberg tlf. 900 65 245

DYPVÅG

ETTER SKOLETID

Fra 1. kl og oppover. På Grendehuset
kl 14.00 - 17.30. Kontakt: Marielle
Monrad Rønningen tlf.: 970 92 074

SENIORTREFF

Møtes på Grendehuset i Dypvåg
mandager kl 11.30 - 13.30 Kontakt:
Rolf Siljedal tlf.: 934 26 657

KIRKESTRIKKERINGEN

Møtes mandager i Almuestua kl 19.00
- 21.00. Kontakt: Ragnhild Marcussen,
tlf.: 954 17 178

TVEDESTRAND OG DYPVÅG

GUDSTJENESTEGRUPPENE

Du kan være med på å forberede
og gjennomføre gudstjenesten.
Kontakt: Bjørn Nome tlf.: 469 05 549

HOLT

FREDAGSKLUBBEN

Fra 6. klasse og oppover. Du får informasjon om samlinger ved å sende FK + navnet ditt til tlf 916 29 012

GÅTURER

En gang i måneden møtes vi for å gå en tur både i nærmiljøet og i nabo-kommunene. Alle er velkomne med på disse koselige turene - i trivelig felleskap og behagelig tempo. Husk gode sko, vannflaske og litt niste! Kontakt: Kåre Haugaas tlf.: 415 19 197

HOLT BEDEHUS

Kontakt Kåre Haugaas tlf.: 415 19 197

HOLT, TVEDESTRAND OG DYPVÅG

AGDER KAMMERKOR:

Øvelse i Tvedestrand kirke hver tirsdag fra kl. 19.00-21.15. Kontakt: Hans van der Meijden tlf. 416 25 605

Ung i Tvedestrand?

UNGDOMSKJERKA

Kontakt: Robert Knudsen
tlf.: 940 52 400

UNGDOMSKJERKA, KONFIRMASJON, UNGDOMSLEDERKURS, BIBELGRUPPER FOR UNGDOM ELLER NOEN Å PRATE MED?

Ta kontakt med ungdomsprest Robert Knudsen på rk@tvedestrand.kirken.no eller telefon 940 52 400.

GOD PÅSKE!

PÅMELDING TIL

DÅP, VIGSEL OG KONFIRMASJON

Vennligst benytt denne linken:

<https://minkirkeside.no/tvedestrand>

TLF.: 37 19 96 93/ 94/ 95

SOLFJELD

Tre & tradisjon

Solfjellveien 1
4900 Tvedestrand
www.solfjeld.no
37162138 / 99109211

Det koster å trykke Kirkedøra! Vi er takknemlige for alle gaver, store som små!
2826.07.14173

SLEKTERS GANG

DØPTE

HOLT

28.11.21.: Konrad Olsen Fjalestad
28.11.21.: Sofia Sundsdal Gundersen
25.12.21.: Samuel Hylemelekt Lindland
25.12.21.: Thyra Marie Ødegård
09.01.22.: Noelia Jensen Thorbjørnsen

TVEDESTRAND

28.11.21.: Sofie Pålerud Endestad
23.01.22.: Emilie Krossli Bodin

DYPVÅG

13.03.22.: Eva Kirsebom Henriksen

VIGDE

DYPVÅG

28.01.22.: Thanita Chusri og Jan Helge Olsen

DYPVÅG

Liv Jorun Svart
Jan Olaf Ekedal
Per Apall-Olsen
Egil Nylèn

DØDE

f.: 27.06.1955 d.: 25. 11.2021
f.: 23.05.1950 d.: 08. 12.2021
f.: 09.02.1926 d.: 27.12..2021
f.: 13.05.1947 d.: 09. 02.2022

HOLT

Nils Vestøl Haugenes f.: 06.11. 2021 d.: 06.11. 2021
Signe Langmyr f.: 15.05. 1925 d.: 09. 11. 2021
Aslaug Løvda f.: 03.12. 1931 d.: 20. 11. 2021
Anna Irene Lilleødegård f.: 05.06.1932 d.: 24. 12. 2021
Harald Karlsen f.: 16.08. 1934 d.: 25. 12. 2021
Arne G. J. Eeg f.: 18.08. 1939 d.: 27. 01. 2022
Willy Nylèn f.: 13.02. 1938 d.: 31. 01. 2022
Jan Oskar Vestby f.: 09.04. 1945 d.: 08.02. 2022
Karin Kvastad f.: 23.07. 1929 d.: 07.03. 2022

TVEDESTRAND

Brit Jensen f.: 12.09.1951 d.: 29. 11. 2021
Harry Kristian Jørgensen f.: 25.12.1935 d.: 15. 12. 2021
Karl Otto Broms f.: 22.08.1945 d.: 12. 01. 2022
Else Sandnes Sølyst f.: 12. 10.1952 d.: 23. 01. 2022

Vil du ha bilde av ditt dåpsbarn eller bryllup i
Kirkedøra, kan du sende det til
gunn.marie@bording.no

Husk at bildet må komme fram til oss
i original oppløsning.

TRENGER DU SKYSS TIL KIRKE?

Kontakt:
Per Jørg Johnsen, Tlf.: 975 49 936

DISSE SEKS BARN ER DØPT SIDEN SIST:

Bilde 1: Konrad Olsen Fjalestad, Holt 28. november.

Bilde 2: Sofie Sundsdal Gundersen, Holt 28. november

Bilde 3: Samuel Hylemelekt Lindland og Thyra Marie Ødegård, 25. desember.

Bilde 4: Noella Jensen Thorbjørnsen, Holt 9. januar.

Bilde 5 Eva Kirsebom Henriksen, på armen til sokneprest Bjørn Nome, Dypvåg 13. mars.

Dessverre har vi ikke bilder av Sofie og Emilie som ble døpt i Tvedestrand kirke henholdsvis 28. november og 23. januar.

AKTIVITETER I KIRKENE

MARS

27.03. MARIABUDSKAPSDAG LUK 1,39-45

Laget kirke 11:00 Gudstjeneste
Tvedestrand kirke 18:00 Kveldsgudstjeneste

APRIL

03.04. 4. SØN. I FASTETIDEN JOH 6,24-36

Holt kirke 11:00 Gudstjeneste

10.04. PALMESØNDAG JOH 12,1-13

Tvedestrand kirke 11:00 Gudstjeneste

14.04. SKJÆRTORS DAG JOH 13,1-17

Strannasenteret 11:00 Gudstjeneste
Lyngørstua 11:00 Gudstjeneste
Tvedestrand kirke 18:00 Kveldsgudstjeneste

15.04. LANGFREDAG JOH 18,1-19,42

Holt kirke 11:00 Gudstjeneste

16.04. PÅSKEAFTEN MARK 16,1-8

Dypvåg kirke 23:00 Kveldsgudstjeneste

17.04. PÅSKEDAG JOH 20,1-10

Holt kirke 12:00 Høytidsgudstjeneste
Dypvåg kirke 12:00 Høytidsgudstjeneste

18.04. 2. PÅSKEDAG JOH 20,11-18

Tvedestrand kirke 11:00 Gudstjeneste

24.04. 2. SØNDAG I PÅSKETIDEN JOH 20,24-31

Tvedestrand kirke 18:00 Gudstjeneste

MAI

01.05. 1. MAI MATT 20,25-28

Tvedestrand kirke 11:00 Gudstjeneste

08.05. 4. SØNDAG I PÅSKETIDEN JOH 14,1-11

Holt kirke 11:00 Gudstjeneste

17.05. 17. MAI LUK 17,1-17

Tvedestrand kirke 09:00 Gudstjeneste
Laget kirke 12:00 Gudstjeneste
Holt kirke 13:30 Gudstjeneste
Dypvåg kirke 14:00 Gudstjeneste

22.05. 6. SØNDAG I PÅSKETIDEN MATT 6,7-13

Dypvåg kirke 11:00 Supersøndag

26.05. KRISTIHIMMELFARTSDAG JOH 17,1-5

Strannasenteret 11:00 Gudstjeneste

29.05. SØNDAG FØR PINSE JOH 16,12-15

Dypvåg kirke 11:00 Gudstjeneste

JUNI

05.06. PINSEDAG JOH 14,23-29

Dypvåg kirke 11:00 Gudstjeneste
Holt kirke 11:00 Gudstjeneste

06.06. 2. PINSEDAG JOH 7,37-39

Holt kirke 11:00 Gudstjeneste
Laget kirke 11:00 Gudstjeneste

12.06. TREENIGHETSSØNDAG LUK 24,45-48

Tvedestrand kirke 11:00 Supersøndag

19.06. 2. SØNDAG I TREENIGHET JOH 3,1-3

Holt kirke 11:00 Gudstjeneste

Vi tar forbehold om endringer i programmet.
Følg med i Agderposten og Tvedestrandsposten.

Sinnsro

Presten var blitt oppmerksom på at en mann kom inn i den åpne kirken hver formiddag og forlot den kort tid etterpå. En dag kom presten i snakk med mannen og ville vite hva han gjorde i kirken. Og han svarte: - «Jeg går inn i den for å be.»

Dette forundret presten, for han syntes at mannen aldri ble lenge nok i kirken til virkelig å kunne be, og til det framholdt kirkegjesten: - «Jeg kan ikke si noen lang bønn,

men jeg kommer hver dag klokken tolv og sier: Jesus, her er Johannes. Så venter jeg et minutt, og han hører meg. Da går jeg videre.»

Noen tid senere måtte Johannes på sykehus. På tross av sin alvorlige sykdom virket han fattet. Leger, sykepleiere og pasienter på posten la merke til dette, og de spurte ham: - «Hvorfor er du så trygg?»

Johannes forklarte dem: - «Det kan jeg ikke noe for. Det

kommer fra den som besøker meg.»

Imidlertid var det ingen som hadde vært på besøk og sett ham. Han hadde ingen pårørende og heller ikke noen nære venner.

- «Den som besøker deg,» spurte sykesøsteren, - «når kommer han hit da?»

- «Hver formiddag klokken tolv. Han stiger inn, står ved fotenden av sengen min og sier: Johannes, her er jeg Jesus.»

KIRKEDØRA ØNSKER DERE ALLE EN VELSIGNET PÅSKE I VISSHET OM AT JESUS DØDE FOR OSS.

Returadresse:
Kirkekontoret
Tjennaveien 35
4900 Tvedestrand

PÅ BAKERSTE BENK:

FAST KIRKEGJENGER - MED TANKESPRING UNDER GUDSTJENESTEN!

Ragna Marie Haugland er dagens "gjest" på bakerste benk. Hun har mange år bak seg i menighetenslivet, sist som leder av Dypvåg menighetsråd. Når hun nå er blitt pensjonist etter utallige år innen hjemmesykepleien, har Kirkedøra invitert henne til å skrive noen tanker fra bakerste benk:

Etter mange år i "front" er det godt å sitte på bakerste benk i Dypvåg kirke og bare ta inn alt som skjer eller la øyene vandre rundt i kirkerommet.

Det er så mye vakkert og imponerende kunstverk med utskjæringer og malerkunst av dyktige håndverkere, - ja jeg undres også om ansiktene som skimtes i sommerskyene er bevisst malt eller om det bare er min fantasi som ser dem. Uansett, - det er godt å være tilstede i dette rommet som innbyr til stillhet og hellig ro, et sted jeg stadig har behov for å komme tilbake til.

Men det er også rom for ettertanke og undring over det jeg hører av bibeltekster, salmer og bønner.

Tekster som er skrevet i en annen tid, har de noe betydning for meg i dag? Det er ikke alt jeg evner å forstå, men det gir meg mot til å være et medmenneske. Salmene har mye poesi i seg og mange er skrevet for flere hundre år siden, men er like aktuelle! Jeg undres på hvordan andre opplever det, som ikke bruker kirken så ofte, - er det helt fremmed eller blir de også berørt? Selv søker jeg ofte til salme nr. 334, av Sverre Hatlo :

Du er min øy i havet, Gud, ei stø for mine føter.

Du er eit vinddrag mot min hud, ditt kjærteikn som eg møter.

Du er en stavstill fjord, min salme uten ord.

Du er eit fuglekor som kved, der eg får lov å syngje med.

Du er en bårerygg som bryt, der får eg sjå din velde.

Du er ei elv som flyt, ho er min nådekjelde.

Du fjøre er og flod, i rytmen finn eg ro.

Du er eit hav kring heile meg,

Der er eg evig eitt med deg.

Men det er **bønnene** som jeg som oftest stopper opp ved. Bønnene som lyder i kirkerommet er velformulerte og favner så mye: barn, unge, eldre, syke, konge, om at regjering, kommunestyret, alle som har ansvar i samfunnet må få visdom til å handle rett og så videre. Og vi ber om fred i alle land. Bakerst i salmeboka er også bønner for en hver anledning.

Hva er bønn? Nyttet det å be? Hører Gud vår bønn?

Bønn er å bry seg om andre og dele ønsker og håp om at vanskelige ting skal bli bedre. Det er å sette ord på det vi bærer på, både av gleder og av sorger. Bønn kan være en samtale Vår Herre, - ja nærmest en enetale! Ofte er det vanlig ubevisst å be når man har det vanskelig og kjenner på avmakt, ja neste å rope høyt eller inni seg. Det er mange måter å uttrykke bønn på og det er vel ikke alltid vi er bevisste på å forme ord som blir en bønn. Hjertesukk, protest og klage eller vi sier "jeg tenker på deg" eller "sender varme tanker til deg". Det å bry seg om andre.

Bønn bidrar til omtanke og omsorg.

Og nå forenes vi alle i bønn, hjertesukk og håp om at krigen i Ukraina skal stanses. Hører Gud oss? Hvorfor griper ikke Gud inn og stopper krigen? Ville vi i så fall ha oppfattet Gud som en diktator? Og ville det ha skapt enda mer frykt? Dette er vanskelig å forstå og jeg har ikke svar på alt. Men jeg er bevisst på at vi mennesker er født med vår frie vilje til å gjøre det gode eller mindre gode ting. Det er nettopp derfor vi i også i kirken ber om at våre ledere over hele verden skal bruke sin visdom og klokskap til å handle rett og arbeide for fred i verden og til det beste for samfunnet vårt. Og det gjelder også deg og meg, vi må alle ha dette som mål, også i vårt nærmiljø.

Hva gjør bønnen med meg? Jeg får satt ord på det som er vanskelig eller godt, og for min del så retter jeg den til Vår Herre. Det gir meg en ro og en trygghet om at jeg blir lyttet til, selv om jeg ikke alltid får svar når det passer best for meg. Og fører til aktiv handling der jeg tror jeg kan være med å påvirke mine omgivelser i positiv retning.

Så takker jeg alle som hver på sin måte bidrar i felles kamp mot krigen i Ukraina. Krigen er ikke ønsket av Gud, men er menneskestyrt. La oss alle ha ett felles mål - **fred og forsoning!** La oss be og jobbe for det.

God påske!